

الهیات تطبیقی (علمی پژوهشی)

سال دوم، شماره پنجم، بهار و تابستان ۱۳۹۰

ص ۳۵-۷۲

هنجارهای مرتبط با مکان‌ها و زمان‌های مقدس در سه کتاب مقدس

مهدی محسنیان راد* ناصر باهنر**

چکیده

قداست و امر قدسی، مقوله‌ای تفسیری و ارزش گذار در قلمرو دین است و بی حضور چنین معنایی، هیچ دینی شایستگی نام دین را نخواهد داشت. از سوی دیگر، در حوزه جامعه شناسی، بر اساس رابطه تنگاتنگ «ارزش‌ها» و «هنجارها» می‌توان در کنار مقدس شمرده شدن زمان و مکانی خاص در یک جامعه، هنجارهای مرتبطی را نیز مشاهده کرد. هدف از مقاله حاضر، بررسی گزاره‌های هنجاری مربوط به مکان‌ها و زمان‌های مقدس در سه کتاب قرآن، تورات و انجیل و مشابهت‌ها و تفاوت‌های آنهاست که به کمک نرم افزاری خاص با "روش تحلیل محتوای عمقی" که یکی از روش‌های مختلط کمی- کیفی است، پردازش تحلیل و تفسیر شده است. نتایج جستجو در سه کتاب مقدس، دستیابی به ۱۰ هزار و ۳۹۶ گزاره هنجاری بود که در ۱۲۳ دسته جای گرفت. دسته‌ای از آن‌ها به تعداد ۲۹۵ گزاره، مضمون مکان‌های مقدس و دسته دیگر با ۳۰۱ گزاره، مضمون زمان‌های مقدس را داشت. به این ترتیب ۷۰۵ درصد بایدها و نبایدهای سه کتاب مذکور، متمرکز بر هنجارهای مکان‌ها و زمان‌های مقدس بود که جداول آن در مقاله آمده است. به موجب جداول مذکور، تورات به مراتب بیش از دو کتاب دیگر به بایدها و نبایدها در رابطه با مکان‌های مقدس و همچنین ما و زمان‌های مقدس پرداخته است. در داخل دسته مکان‌های مقدس، سهم گزاره‌های هنجاری مربوط به ما و اشیاء مقدس در تورات به مراتب بیش از قرآن و انجیل است. از آن سو، انجیل به مراتب بیش از دو کتاب دیگر حاوی هنجارهای مرتبط با عبادتگاه‌ها (کلیسا، کنیسه و...) است؛ ضمن آنکه کمترین تعداد گزاره‌های هنجاری مرتبط با ما و زمان‌های مقدس را می‌توان در انجیل یافت. گزاره‌های هنجاری مرتبط با

ماه‌های حرام فقط در قرآن دیده شد و انجیل و تورات فاقد چنین مضمونی هستند. در ادامه مقاله، فهرستی از ۵۹۶ گزاره هنجاری استخراجی، همراه با شماره شناسایی آن‌ها که نماینده آدرس دقیق آیه منبع گزاره‌هاست، فهرست شده است. در پایان مقاله، مدل تقارن مضامین پنجگانه هنجارهای مکان‌ها و زمان‌های سه کتاب مقدس محاسبه و ترسیم شده است. از نکات قابل توجه این مدل، دستیابی به ضریب همبستگی فی معادل ۰.۷ میان مضمون اعیاد و ایام مقدس + اشیاء و اماکن مقدس است.

واژه‌های کلیدی

هنجار، مکان مقدس، زمان مقدس، قرآن، انجیل، تورات.

مقدمه

است و هر یک از افراد را می‌توان با آن مقایسه کرد (منصور، ۱۳۶۵: ۳۵۷).

هورتون نیز دست به طبقه‌بندی معانی واژه هنجار می‌زند. به گفته وی واژه هنجار دارای دو معناست: - معنای آماری: اندازه هر چه که کلاً وجود دارد. - معنای فرهنگی: مفهوم چیزی که انتظار می‌رود وجود داشته باشد.

گاهی اوقات از هنجار آماری تعبیر به «واقعیت» و از هنجار فرهنگی تعبیر به «ایده‌ال» می‌شود. هورتون در ادامه با اشاره به اینکه مردم غالباً تفاوت میان این دو نوع هنجار؛ یعنی هنجار آماری یا «هست‌ها» و هنجار فرهنگی یعنی «بایدها» را تشخیص نمی‌دهند، هنجارهای فرهنگی را مجموعه‌ای از انتظارات رفتاری، و تصویری فرهنگی از این امر می‌داند که مردمان چگونه باید عمل کنند. به گفته وی فرهنگ، نظام هنجارهای استاندارد شده و روش‌های مورد توقع و انتظار احساس کردن و عمل کردن است که اعضای یک جامعه مجموعاً از آن تبعیت می‌کنند (Horton, 1984:57).

در دایره‌المعارف جامعه‌شناسی گیلفورد هم هنجار از دو منظر علوم آماری و علوم روان‌شناختی آموزشی بررسی و تعریف شده است. بر این اساس،

هنجار در یک نظام کلی عبارت از بایدها و نبایدها در هر جامعه و فرهنگ است. ریشه لغوی Norm یا هنجار، کلمه لاتین Normo است. در لاتین نورم Norm قبل از همه، قاعده، قانون و مثالی است که مرجع عمل واقع می‌شود و در عمل معنای اخیر مورد توجه است (ساروخانی، ۱۳۷۰، صص ۴۹۲-۴۹۱). در لاتین این واژه معنای گونیا می‌دهد و از این رو به معنی قانون و یا قاعده‌ای است که به عنوان مآخذ به آن رجوع می‌شود. در محاوره این واژه به معنای قانون یا اصلی است که باید راهبری یا هدایت یک رفتار را عهده دار شود. در مواردی که نُرْم بکار می‌رود، منظور مطلق فکر کردن نیست بلکه راههای عمل و یا انجام دادن است (سازگار، ۱۳۷۷ ص ۱۰۴-۱۰۳). در لغت نامه روان‌شناسی برای هنجار دو معنا از دو منظر ذکر شده است:

۱- آنچه باید به منزله انگاره و یا به منزله قاعده در نظر گرفته شود.

۲- استاندارد یا ارزشی که معرف یک گروه است. یک هنجار می‌تواند معرف ارزشی مفرد یا طبقه‌ای از ارزش‌ها باشد که بیان‌کننده بازده مخصوص یک گروه

هنجارها^۱ از یک نظر به دو دسته «نوشته و نا نوشته»^۲ تقسیم می شود (Ferrante, 2008: 63). به نظر می رسد که تورات، انجیل و قرآن، از کهنترین و ماندگارترین کتب حاوی «هنجارهای نوشته» در میراث انسان معاصر است. اما آیا می توان خواسته ها و فرمان هایی که در سه کتاب مقدس به صورت مکتوب آمده، آنگونه که در مباحث جامعه شناسی مطرح شده، «هنجار» نامید؟

هنجار و ارزش ها

اگرچه ارزش و هنجار دو مفهوم اساسی و مجزا در جامعه شناسی است، اما توجه مقاله حاضر بیشتر معطوف به رابطه تنگاتنگ میان این دو است. آن چنان که ریچارد شفر می نویسد: «اغلب میان ارزش ها، هنجارها و احکام در یک فرهنگ رابطه مستقیم وجود دارد. به عنوان مثال: اگر یک فرهنگ دارای نگرشی مثبت و اساسی نسبت به مالکیت اموال شخصی باشد، احتمالاً قوانین شدیدی بر علیه سرقت وضع خواهد کرد» (Schaefer, 1983: 59) به عبارت دیگر، ارزش های مشترک است که هنجارهای در حد «مقتضیات» را شکل می دهد. آن چنان که فرانت در تعریف ارزش می گوید: «مفاهیم مشترک در این باره که چه چیزهایی خوب، صحیح، مقتضی، شایسته و مهم است، ارزش نامیده می شود» (Ferrante, 2008: 63) در مورد زمانها و مکانهایی که در حوزه ارزش های مثبت جای گرفته و با اصطلاح «مقدس» شناخته می شوند نیز می توان چنین رابطه ای را دید. به عنوان مثال: جنبه مقدس بودن «موسم» حج، در آیه

هنجار در آمار، شاخص ویژگی مشترک یا متوسط یک گروه مشخص است و در اندازه گیری های آموزشی و روان شناختی، هنجارها ابزارهای تفسیر نتایج آزمونها هستند (Guilford, 1973-1974: 198) شاید یکی از ساده ترین تعاریف هنجار تعریفی است که کنت بیلی آورده، می گوید: هنجارها بیان آن چیزی است که فرد باید یا نباید انجام دهد. وی هنجارها را اعم از هنجارهای مثبت و منفی می داند و ادامه می دهد: هنجارها می توانند امر باشند؛ یعنی بگویند که چه باید بکنیم یا نهی باشند؛ یعنی بگویند چه نباید بکنیم. عدم انطباق با هنجارها تنبیه یا مجازات را از طرق مختلف در پی دارد (Bailey, 1982: 121)

دیوید لی و هوارد نیوبای هم در کتاب خود تعریفی بسیار کلی و عام از هنجار به دست می دهند و می گویند: «هنجار عبارت از الگوهای اساسی است که باید بر آن منطبق بود. این دو با اذعان به اینکه تعریف یاد شده بسیار کلی است، می کوشند بدین گونه به تبیین بیشتر واژه هنجار پردازند: «تعریف دقیقتری از هنجار این است که هنجار، الگویی انتزاعی است که در ذهن وجود دارد و محدودیت های مشخصی را برای رفتار تعیین می کند» (Lee & Newby, 1983: 264).

آنتونی گیدنز هم قواعد رفتار را که رفتار مناسب در محدوده معینی از زمینه های اجتماعی را مشخص می کند، هنجار می نامد و می گوید هنجار یا نوع معینی از رفتار را تجویز می کند و یا آن را ممنوع می سازد (Giddens, 1993: 743).

1 Norms

2 Written & Unwritten

قبول است و کدام رفتار قابل قبول نیست. هر گروه انسانی - چه کوچک و چه بزرگ - حاوی هنجارهایی است که حاکم بر اعضای آن است» (Coleman, 1980: 7-8).

جولیوس گلد هنجار را در یک جامعه، پدیده‌ای می‌داند که میانگین اعضای جامعه بر اساس آن عمل می‌کنند. این «آن» را می‌توان «نوعی ترین» در جامعه و یا ضوابط مشترک عمل اجتماعی دانست که حاصل پای بندی به انتظارات مشترک است (آبرکرامبی: ۱۳۶۷، ۲۵۹). جامعه شناسان، ساز و کار دستیابی به «نوعی ترین» را «همگرایی تدریجی» می‌دانند که طی آن، گروه‌هایی از مردم متفقاً با ادراک مبهمی روبه رو می‌شوند. در وهله اول، به چنان تعبیر واگرایی می‌رسند، که نتوان آن «نوعی ترین» را در میانشان مشاهده کرد، سپس به تدریج به دلیل فرآیند همگرایی، این اتفاق روی خواهد داد و سرانجام هنجار پدید خواهد آمد (گلد، ۱۳۸۴: ۹۱۸).

آنچه از تعاریف متعدد و متنوعی که از هنجار ارائه شد، استفاده می‌شود، این است که هنجار در هر شکل و وضعیت و پیشینه و پسینه، عبارت از یک استاندارد عمل یا معیار یا ضابطه است. ضابطه‌ای که باید مرجع عمل همه اعضای یک جامعه خاص باشد و از این رو، مانند سایر ضوابط و استانداردها، هنجار نیز علی‌الاصول باید مورد تبعیت و پیروی افراد قرار گیرد. نکته بسیار مهم دیگر این است که هنجار در درون فرد نیست، بلکه در جامعه و در فرایند تعامل و کنش متقابل اعضای آن است. هیچ هنجاری در خلأ متصور نیست. اگر زندگی اجتماعی انسان غیر قابل اجتناب است، توجه داشتن به هنجارها و رعایت آنها نیز غیر قابل اجتناب است. زندگی در جامعه و

۱۹۴ سوره دوم قرآن، به وضوح قابل مشاهده است و متعاقباً هنجار عدم کارزار به واسطه قداست ماه مذکور در آیه ۲۱۷ همان سوره مطرح شده است. یا هنجار نپختن غذا به واسطه قداست روز شنبه، در آیه ۲۳ فصل ۱۶ کتاب دوم تورات آمده است. در واقع در هر دو مثال، قداست، جهت رفتار را مشخص کرده است. این همان پدیده‌ای است که تی - باتومور هنگام بحث درباره عوامل جهت دهی به رفتارهای اجتماعی، از ارزش‌ها یاد کرده و تأکید می‌کند که به همین جهت، جامعه شناس، ارزش‌ها و ارزش گذاری‌های انسان‌ها را به عنوان یک واقعیت مطالعه می‌کند (باتومور، ۱۳۵۶، ص ۷۵). در یک جمع بندی می‌توان گفت که رابطه میان «ارزش‌ها» و «هنجارها» آنقدر تنگاتنگ است که حتی عده‌ای معتقدند که این دو اصولاً تفاوت چندانی با یکدیگر ندارند و اگر تفاوتی هم به نظر می‌رسد، اساسی نیست، بلکه فقط در چگونگی استفاده از واژه‌هاست (Nisbet, 1970: 232).

هنجار و جامعه

تقریباً در همه تعاریف هنجار که به آن مراجعه شده، چه تعاریفی که به هنجار از منظر فرد می‌نگرند و چه تعاریفی که از دیدگاه جامعه به هنجار توجه می‌کنند، رابطه و اتصالی انکار ناپذیر میان هنجار و جامعه، پذیرفته شده است، تا جایی که برخی تعاریف، اساساً هنجار را صرفاً دارای صبغه اجتماعی می‌دانند. جمیز کلمن و همکارانش در کتاب «مسائل جامعه شناسی» این تعریف از هنجار را به دست می‌دهند: «هنجار یک قاعده اجتماعی است که به ما می‌گوید کدام رفتار در یک موقعیت مشخص قابل

مستقر شده باشد تا تبدیل به هنجار شود. بنابراین، هنجار معیاری استقرار یافته و پذیرفته شده است. اگر چه در سنجش و نحوه و میزان و مکانیزم آن در خصوص اصل مذکور (یعنی مستقر و پذیرفته شده بودن هنجارها) جای تأمل فراوان است، اما در مجموع چنانچه معیاری به صورت عمومی در جامعه و فرهنگ خاص مستقر و مقبول واقع نشده باشد، حتی با وجود واقعی بودن آن هنوز تبدیل به هنجار نشده و لذا لازم‌الاتباع نخواهد بود (همان، ۳۷).

به نظر می‌رسد که آنچه جستجو می‌شود، به دلایلی فاقد خصلت‌های عام «هنجار» در مباحث جامعه‌شناسی است: نخست آنکه خاستگاه و یا محور آنچه هنجارها در سه کتب مقدس نامیده شده است، الزاماً جامعه و حاصل اکثریت یا میانگین جمعیت نیست. آن چنان که در قرآن، آیه ۱۰۰ سوره ۵ آمده است: «[ای پیامبر] بگو هرگز ناپاک و پاک مساوی نیستند. اگرچه کثرت [جمعیت] ناپاک‌ها، موجب شگفتی تو شود» دیگر آنکه از دیدگاه جامعه‌شناسی، از تجمع ارزش‌ها و هنجارهای یک جامعه - در هر مقطع از زمان - نظام هنجاری آن مقطع حاصل می‌شود. بنابراین، جامعه‌شناسی می‌تواند این موضوع را امری طبیعی بداند که نظام هنجاری ۵۰۰ سال پیش ایران با نظام هنجاری امروز آن متفاوت باشد و به همین ترتیب، این دو نظام در ایران امروز با مثلاً هندوستان امروز تفاوت داشته باشد، در حالی که در کتب مقدس، آنچه به صورت هنجار مطرح شده، قائم به زمان و مکان نیست.

بنابراین، شاید بتوان از دسته بندی جدیدی از هنجارها سخن گفت و آن‌ها را به «زمینی» و «آسمانی» تقسیم کرد که نوع اول، از صفاتی که در

رعایت نکردن هنجارها فرضی مشکل است که در صورت تحقق، مجازات‌های مختلف اعم از فیزیکی و غیرفیزیکی و در اشکال مختلف را در پی خواهد داشت. رابطه هنجار و جامعه چنان است که - همان‌گونه که ملاحظه شد - برخی تبعیت از هنجار را اساساً مهمترین جزء اجتماعی شدن انسان می‌دانند؛ بدین معنی که لازمه زندگی، اجتماعی شدن و لازمه اجتماعی شدن، رعایت و یادگیری هنجارهاست. در همین خصوص است که هنجار در فضای جدای از «خود» و حتی جدای از «دیگری» قابل تصور است. اگر چه تعامل و کنش متقابل «خود» و «دیگری» موجب ایجاد هنجار می‌شود، اما هنجار نه ساخته و پرداخته «خود» و نه ساخته و پرداخته «دیگری» است، بلکه ساخته و پرداخته مجموعه‌ای از خود و دیگران است که هم «خود» و هم «دیگری»ها باید آن را رعایت کنند (جبلی، ۱۳۸۹: ۳۶).

نکته مهم دیگر اینکه هنجار پدیده‌ای بدیهی و عقلی «جهانی» نیست. هنجار کاملاً وابسته به فرهنگ و لذا کاملاً نسبی می‌تواند باشد. هیچ هنجاری هنوز به عنوان یک اصل اساسی مورد پذیرش همه فرهنگ‌ها قرار نگرفته است. حتی در این صورت شعب و لوازم و مقتضیات اصول کلی پذیرفته شده جهانی در فرهنگ‌های مختلف، کاملاً با هم متفاوت است. برای مثال، از واژه‌های «آزادی» و «برابری» و «درستی» تاکنون تفاسیر و تعبیری به تعداد فرهنگ‌های گذشته و حال شده است. لذا هنجار امری نسبی و فرهنگی است و با توجه به اینکه الزاماً عین حقیقت نیز نیست، بنابراین، خدشه فلسفی نیز به نسبی بودن آن وارد نیست. هنجار حتی به صورت بومی و فرهنگی باید مورد پذیرش عمومی قرار گرفته و

از منظر جامعه شناسی «مقدس»^۱ چیزی است که در میان معتقدان به مجموعه معینی از عقاید مذهبی حالت هیبت و^۲ یا حرمت^۳ را برانگیزد (P. 748, Giddens, 1989). این اشیاء مقدس چنان اعتباری دارند که انسان ابتدایی هرگز با همان سهل انگاری که مثلاً تبر خود را در دست می گیرد، به آن دست نمی زند، بلکه برای آن‌ها یک قوه فوق طبیعی قایل است که دارای قدرتی است که می تواند منشأ خیر و خوبی، یا مصدر شر و بدی باشد (ناس، ۱۳۸۲: ۱۵).

امیل دورکیم دین را برحسب تمایز میان چیزهای مقدس و چیزهای نامقدس تعریف می کند. در دین چیزی مقدس است که واجد صفات الهی باشد. آن‌ها نماینده ارزش‌هایی هستند که برای گروه یا جامعه، اهمیت اساسی دارند. مردم حرمتی که برای چیز مقدس قایل می شوند، ناشی از احترامی است که برای ارزش‌های اجتماعی اساسی قایل هستند. دورکیم کوشش می کند که ثابت نماید همه ادیان متضمن اعمال تشریفاتی و شعاعیری منظم هستند که در آن گروهی از مؤمنان گرد هم می آیند. در مراسم تشریفاتی جمعی، حس همبستگی گروهی تأیید و تقویت می شود. تشریفات افراد را از امور مربوط به زندگی جامعه ای نامقدس دور کرده به قلمرویی متعالی وارد می کند که در آن اعضای گروه خود را در ارتباط با نیروهای عالی تر حس می کنند (گیدنز، ۱۳۷۷، ص ۴۹۳).

"شاید مستقیم ترین راه برای نزدیک شدن به معنای امر قدسی، ارتباط دادن آن با موجود لایتغیر و آن حقیقتی است که هم محرک لایتحرک است و هم

بالا به آن اشاره شد، برخوردار است و نوع دوم جز آن است. با این رویکرد، آنچه در این مقاله به عنوان هنجار مطرح شده، «باید و نبایدها» بی است که منشأ آن به ترتیب زمان نزول، سه کتاب مقدس تورات، انجیل و قرآن است.

امر مقدس و غیرمقدس

تمرکز اصلی مقاله حاضر بر هنجارهایی است که حیظه آن را مکان‌ها و زمان‌های «مقدس» تشکیل می دهد. در واقع تعبیر قداست و امر قدسی با گذر به قلمرو اخلاق کاربرد می یابد. اما خود آن مأخوذ از این قلمرو نیست و مختص به قلمرو دین است. هیچ دینی وجود ندارد که واجد چنین معنای زنده و هسته باطنی واقعی نباشد و بی حضور چنین معنایی هیچ دینی شایستگی نام دین را نخواهد داشت. در انجیل امر قدسی با واژه عبری قدوس (qadosh) آمده که معادل واژه یونانی، ayios و واژه لاتینی sanctus است و تعبیر دقیق تر آن همان واژه sacar است. همه این واژه‌ها معنایی فراتر از خیر و خوبی دارند و ترجمه آنها به "عقلی کردن" یا "اخلاقی کردن" نوعی سوء ترجمه است. همچنین تعبیر کانت به اراده‌ای که قاطعانه و از روی انگیزه وظیفه و تکلیف از قانون اخلاقی تبعیت می کند معنای کاملی از این مفهوم را ارائه نمی دهد. از این رو، به کار گیری واژه مقدس (Holy) یا قدسی (Sacred) اقدام مهم و ارزشمندی است. رودلف اتو (Rudolf Otlo) واژه نومیوس (numinous) که از روی واژه یونانی نومن (Numen) ساخته شده را توصیه می کند (اتو، ۱۳۸۰، ص ۴۷-۴۸).

1 Sacred

2 Awe

3 Reverence

انسان در کیهان تسخیر کرده است. از این رو، این روش‌ها هم به فیلسوف و هم به هرکسی که در جستجوی ابعاد وجود انسان باشد مربوط می‌شود (الیاده، ۱۳۷۵، ص ۱۳).

از نظر انسان مذهبی مکان متجانس نیست و پاره‌ای از مکان‌ها از مکان‌های دیگر متفاوتند. همانگونه که در سه کتاب مقدس قرآن، تورات و انجیل خداوند در ورود موسی به وادی طور دستور می‌دهد که در آستانه وادی مقدسی هستی که باید کفش‌هایت را در بیاوری و نمونه‌های متعدد دیگری که در این تحقیق به آنها پرداخته خواهد شد نشان می‌دهد که مکان‌های مقدس وجود دارند. برای ما یک نتیجه اجتناب‌ناپذیر است که انسان مذهبی در جستجوی زندگی در حد ممکن نزدیک به مرکز جهان بوده است. این اعتقاد وجود دارد که عالم از مرکز خودش به وجود می‌آید و به چهار جهت اصلی گسترش می‌یابد. عقیده بر این بوده که کوه در مرکز جهان است و در تعدادی از فرهنگها، در حقیقت سخن از کوههایی جنین واقعی و افسانه‌ای در میان است که در مرکز جهان قرار داشته‌اند؛ مثلاً کوه مورو در هند، البرز در ایران، "کوه سرزمین‌های" افسانه‌ای در بین‌النهرین، جبل جریق در فلسطین. از آنجا که کوه مقدس را محور جهان می‌دانند و زمین و آسمان را به هم می‌پیوندند به یک معنا آسمان و زمین را لمس می‌کند و از این رو فراز ترین نقطه را در جهان مشخص می‌سازد. در نتیجه گمان می‌شد مرزی که آن را احاطه می‌کند و آنچه جهان ما را تشکیل می‌دهد، فرازترین سرزمین است که سیل آن را غرق نکرد. مسیحیان معتقدند که این جلجتاست که بر روی قله کیهانی است. در سنت عبرانی آمده است که فلسطین فرازترین سرزمین است

ماندگار است. آن حقی که لایتغیر و قیوم است، قدس است و تجلی این حقیقت در جویبار صیوروت و قالب زمان همانی است که دارای قدسیت است. یک صدا یا شیء مقدس، شیء یا صدایی است که نشان آن موجود قیوم و لایتغیر را برحقیقت فیزیکی‌اش حمل می‌کند. مقصود انسان از امر قدسی همان معنایی است که او از آن موجود لایتغیر و قیوم در ذهن دارد. او امر قدسی را در جوهره وجودش و بیش از همه در خردش حمل می‌کند، خردی که خلق شده تا آن موجود لایتغیر را بشناسد و آن قیوم را شهود کند" (نصر، ۱۳۸۳، ص ۶۵).

مکان مقدس

انسان جوامع باستانی به زندگی در مکان‌های مقدس یا در جوار اشیاء تقدیس شده تمایل داشت. زیرا برای انسان‌های جوامع پیش از عصر جدید و همچنین جوامع بومی و بدوی معاصر، مقدس با هستی، اشباع شده است و قدرت مقدس به معنای واقعیت و در عین حال تداوم سودمند بودن است. تقارن مقدس - نامقدس غالباً به منزله تضادی میان واقع و غیرواقع یا واقع و کاذب بیان شده است. بنابراین فهم این که انسان مذهبی عمیقاً آرزومند سهم بودن در واقعیت اشباع شده با قدرت است آسان است. مقدس و نامقدس دو شیوه بودن در جهان‌اند؛ دو موقعیت که انسان در دوره تاریخ خود پذیرفته است. این روش‌های بودن در جهان فقط مربوط به تاریخ ادیان یا جامعه‌شناسی نیستند؛ این روش‌ها فقط موضوع مطالعه تاریخی، جامعه‌شناسی یا تیره‌شناسی نیستند. نهایتاً شیوه‌های مقدس و نامقدس بودن مبتنی بر موقعیت‌های متفاوتی هستند که

که سیل آن را غرق نکرد (الیاده، ۱۳۷۵، ۳۵-۳۲). برطبق سنت اسلامی کعبه در مرکز زمین است و در روزی که آن را دحوالارض می نامند زمین از چهار سو از زیر آن گسترش یافت.

زمان مقدس

برای انسان مذهبی زمان نیز همچون مکان نه همانند است و نه مداوم. انسان مذهبی دو نوع زمان مقدس و غیر مقدس را تجربه می کند یکی استمرار ناپایدار است و دیگری توالی ابدیت‌ها که به فواصل معین به هنگام آیین‌هایی که تقویم مقدس را به وجود آورده باز یافتنی است. زمان نامقدس، بقای دنیوی معمولی است که در آن اعمال بدون معنای مذهبی مقرر می‌گردند. انسان مذهبی وقفه‌ها و فترتهای زمانی که مقدس هستند و ارتباطی با بقای غیر روحانی نداشته و دارای ساختار و بنیان بکلی متفاوتی می‌باشند را مقدم داشته و آنها را دنبال می‌کند، چرا که آنها از سوی خداوند در زمان نخستین تقدیس شده اند و با آیین‌ها برگشت پذیر به زمان حال هستند.

در قرآن از زمان مقدس در دو آیه تعبیر به ایام الله شده است. در آیه ۵ سوره ابراهیم خداوند به رسالت موسی (ع) اشاره می‌کند و به او دستور می‌دهد روزهای خدا را برای مردم یاد آوری نماید. در آیه ۱۴ سوره جاثیه نیز به گناه کسانی اشاره می‌کند که به روزهای خدا اعتقادی ندارند. مفسران در بیان مقصود از ایام مقدس الهی در این آیات احتمالات زیر را بیان نموده اند:

-روزهای خدا بر اساس نظر پیامبر اسلام (ص) روزهای نعمت‌های او و آزمایش‌های او بوسیله بلاهای اوست.

-روزهای خدا بر پایه دیدگاه امام باقر(ع) سه روز می‌باشند: روزقیام مهدی موعود(ع) و روز رجعت و روز قیامت.

-روزهای پیروزی پیامبران پیشین و امتهای آنها که بر اثر آن نعمت‌های الهی شامل حال ایشان گردید. -روزهایی که خداوند اقوام سرکش و طاغوتها را به زیر کشیده است.

-روزهای خدا سه روز است: روز قیام مهدی (ع) و روز مرگ و روز رستاخیز (تفسیر نمونه، ۱۳۷۰، ص ۲۷۵).

اما این گونه احادیث و تفاسیر دلیلی بر انحصار معنا نیست بلکه مصادیقی از این روزهای مقدس را بیان داشته اند.

آنچه در باب مفهوم مکان و زمان مقدس بیان شد تنها مربوط به ادیان الهی نمی‌شود، بلکه در ادیان غیر الهی و نخستین که افسانه‌ها تاریخ مقدس آنها را نشان می‌دادند، با واقعیت بخشی افسانه‌ها دینداران به خدایان خود نزدیک و در تقدس سهیم می‌شدند که برای آن نمونه‌های زیادی در تاریخ جوامع نخستین می‌توان یافت (الیاده، ۱۳۷۵، فصل دوم).

سؤال اصلی تحقیق

سؤال اصلی مقاله حاضر از دو بند تشکیل شده است: (۱) گزاره‌های هنجاری مربوط به مکان‌ها و زمان‌های مقدس در سه کتاب مقدس چیست، (۲) از این نظر، چه مشابهت‌ها و تفاوت‌هایی در سه کتاب مقدس وجود دارد؟

روش تحقیق

کمی-، خود همچون یک داده آماری عیناً به یک سلول اطلاعاتی در نرم افزار ام. آر. پی^(۱) - برای تحلیل‌های کیفی- منتقل می‌شد. حاصل این تدبیر در ادامه مقاله خواهد آمد. (لازم به توضیح است که مقاله حاضر مستخرج و بسط یافته از پژوهش چهار ساله ای است که بر روی ۱۰۳۹۶ گزاره هنجاری استخراجی از سه کتاب مقدس- به تفکیک ۱۸ حوزه موضوعی، از جمله دو حوزه هنجارهای مرتبط با مکان‌ها و زمان‌های مقدس- انجام شده است).

پیشینه تحقیق

جستجو در چند کتابخانه دانشگاهی معتبر، جستجوهای انجام شده از طریق موتورهای جستجو در منابع فارسی و انگلیسی، و گفتگو با صاحب‌نظران^(۲) حاکی از آن است که تاکنون مطالعه‌ای درباره مقایسه مکان‌ها و زمان‌های مقدس در تورات، انجیل و قرآن- بویژه به روش تحقیق مورد بحث - انجام نشده است.

یافته‌های تحقیق

بررسی مجموع آیات تورات، انجیل و قرآن، منهی به استخراج ۱۰۳۹۶ گزاره هنجاری شد که به ۱۲۳ دسته تقسیم گردید. پنج دسته یا پنج کد از ۱۲۳ کد به دست آمده مربوط به بایدها و نبایدهای مرتبط با مکان‌ها و زمان‌های مقدس است که با ۵۹۶ گزاره، ۵.۷ درصد گزاره‌های هنجاری سه کتاب را شامل می‌شود. تقریباً نیمی از این تعداد مربوط به مکان‌ها و نیم دیگر متعلق به زمان‌های مقدس است. توجه تورات به رعایت هنجارهای مکان‌ها و زمان‌های مقدس و به عبارت دیگر سهم گزاره‌های هنجاری

برای انجام این پژوهش از یک روش تحقیق مختلط یا تلفیقی^۱ در تحلیل محتوا^۲ استفاده شده که به آن «تحلیل محتوای عمقی»^۳ گفته شده است. روش‌های تحقیق مختلط که به عنوان سومین پارادایم روش‌شناسی مطرح شده است شیوه ای است که طی آن، روش‌های کمی و کیفی در مطالعه ای واحد، با هم ترکیب می‌شوند (Christensen, 2004).^۴ مقصود از «عمقی» نیز همان است که آدریان‌هالیدی^۵ به هنگام مقایسه دو پارادایم تحقیق کیفی و کمی به آن اشاره کرده و گفته است که در تحقیق کمی، عمل شمارش موارد وقوع دنبال می‌شود، در حالی که در تحقیق کیفی «نگاه عمیق»^۶ انجام می‌شود. (Holiday, 2002, P. 6) استربرگ درجه این عمق را بر اساس میزان تمرکز بر متن مشخص می‌کند و اینگونه توضیح داده که محققان کیفی ممکن است در سطوح مختلف بر «متن» متمرکز شوند. ساده‌ترین سطح همان شمارش ساده^۷ می‌باشد. در حالیکه سطوح بعدی می‌تواند حسب موضوع تحقیق و اهداف آن پیچیده‌تر شود. (Esterberg, 2002, P. 172) در مطالعه حاضر، واحد کدگذاری^۸ را گزاره حاوی مفهوم آشکار یا پنهان باید و نباید مرتبط با مکان‌ها و زمان‌های مقدس در هر یک از آیات سه کتاب مقدس تشکیل می‌داد. هر گزاره، سوای کد گذاری و انتقال به کامپیوتر- به شیوه تحلیل محتوای

1 Mixed Methods Research

2 Content Analysis

3 Deep Content Analysis

4 کیفی (Quantitative) دو گروه دیگر، تحقیقات کمی (Qualitative) هستند.

5 A. Holiday

6 Deep look

7 Simple counting

8 Coding unite

مضامین مذکور در تورات ۲۴ برابر قرآن و ۱۲ برابر انجیل است.

۳- بایدها و نبایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر اماکن مقدس (کد ۵۶)

اگر چه تمامی خانه‌های ۹ گانه جدول ۱ دارای فراوانی است. اما می‌توان گفت که در میان سه کتاب مقدس، تورات به مراتب بیش از دو کتاب دیگر به بایدها و نبایدها در رابطه ما و مکان‌های مقدس پرداخته است، به طوریکه سهم گزاره‌های این حوزه در آن ۱۶ برابر قرآن و ۶.۶ برابر انجیل است. همچنین اشیاء مقدس در تورات جایگاهی دارد که سهم آن در دو کتاب دیگر بسیار ناچیز است. انجیل به مراتب بیش از دو کتاب دیگر حاوی هنجارهای مرتبط با عبادتگاه (کلیسا، مسجد، کنیسه و...) است.

الف- مکان‌های مقدس در سه کتاب مقدس

۲۹۵ گزاره باید و نباید از ۱۰۳۹۶ گزاره استخراجی از سه کتاب مقدس، (۲.۸ درصد) مربوط به باید و نبایدهای ما و مکان‌های مقدس است که به سه شاخه تقسیم شده است:

- ۱- بایدها و نبایدها در رابطه ما و خانه خدا (۵۴)
- ۲- بایدها و نبایدها در رابطه ما و مسجد، کلیسا و کنیسه (کد ۵۵)

جدول شماره ۱: سهم گزاره‌های مضامین سه گانه تشکیل دهنده «ما و مکان‌های مقدس» در سه کتاب مقدس

موضوع:		قرآن		انجیل		تورات		جمع	
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
۵	۱.۰	۷	۳.۰	۲	۱.۰	۱۴	۱.۰	۱۴	۱.۰
۱۳	۳.۰	۲۱	۸.۰	۶	۲.۰	۴۰	۴.۰	۴۰	۴.۰
۰	۰.۰	۳	۱.۰	۲۳۸	۶.۷	۲۴۱	۳.۲	۲۴۱	۳.۲
۱۸	۴.۰	۳۱	۲.۱	۲۴۶	۹.۷	۲۹۵	۸.۲	۲۹۵	۸.۲
۴۴۷۲	۶.۹۹	۲۷۶۰	۹.۹۸	۲۸۶۹	۱.۹۲	۱۰۱۰۱	۲.۹۷	۱۰۱۰۱	۲.۹۷
۴۴۹۰	۱۰۰	۲۷۹۱	۱۰۰	۳۱۱۵	۱۰۰	۱۰۳۹۶	۱۰۰	۱۰۳۹۶	۱۰۰

در سطر جمع جدول ۲ دیده می‌شود که سهم گزاره‌های «باید» مربوط به مضمون «ما و مکان‌های مقدس» به مراتب بیش از «نبایدها» است (۸۲.۴ و ۱۷.۶ درصد). ولی در مقایسه تک تک کتاب‌ها تفاوت چشمگیری در سهم بایدها و نبایدها مشاهده

می‌شود. تورات و با سهمی کمتر، انجیل این مقوله را بیشتر به گونه باید و قرآن با سهمی مشابه برای باید و نباید مطرح کرده است. با توجه به کای اسکویر ۱۷.۱۷، درجه آزادی ۲ به این تفاوت می‌توان در سطح ۹۹ درصد اطمینان کرد.

جدول شماره ۲: سهم گزاره‌های «ما و مکان‌های مقدس» در سه کتاب مقدس. به تفکیک بایدها و نبایدها.

موضوع: «ما و مکان‌های مقدس»		بایدها		نبایدها		جمع	
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
۹	۰.۵۰	۹	۰.۵۰	۱۸	۱.۰۰	۱۸	۱.۰۰
۱۸	۱.۵۸	۱۳	۰.۴۱	۳۱	۱.۰۰	۳۱	۱.۰۰
۲۱۷	۲.۸۸	۲۹	۰.۱۱	۲۴۶	۱.۰۰	۲۴۶	۱.۰۰
۲۴۴	۴.۸۲	۵۲	۰.۱۷	۲۹۶	۱.۰۰	۲۹۶	۱.۰۰

در هر سه کتاب مقدس، می‌توان گزاره‌هایی هنجاری درباره خانه خدا یافت. که از طریق شماره شناسایی قراردادی^(۳) این پژوهش، می‌توان به منبع آن مراجعه کرد. قرآن می‌گوید: خانه خدا را برای طواف کنندگان، پاکیزه کنید. (۲/۱۲۵/۰۰۲/۳۳)، نگذارید مشرکان به مسجدالحرام نزدیک شوند. (۱/۰۲۸/۰۰۹/۳۳) انجیل می‌خواهد خانه خدا را مکان عبادت برای تمام قوم‌ها بدانید (نه قومی خاص). (۲/۰۱۷/۰۱۱/۰۷) و می‌گوید خانه خدا را میعادگاه دزدان نسازید. (۱/۰۱۷/۰۱۱/۰۷) و تورات می‌خواهد مکان مقدس خداوند را مورد احترام قرار دهید. (۲/۰۳۰/۰۱۹/۰۳)

توقع انجیل و تورات از مخاطبان خود در باره کلیسا و کنیسه، در مقایسه با توقع قرآن در باره مسجد کمی وسیع تر است. ۱- قرآن می‌گوید اگر به خدا ایمان آورده اید، مساجد خدا را آباد کنید. (۱/۰۱۸/۰۰۹/۳۳) — احدی را شریک خداوند قرار ندهید. (۱/۰۱۸/۰۷۲/۳۳)، از بیدادگرانی که نمی‌گذارند در مساجد خدا نام وی برده شود، نباشید. (۱/۱۱۴/۰۰۲/۳۳) ۲- انجیل می‌گوید از حضور در مجالس عبادت کلیسایی غافل نشوید.

(۱۰/۲۴/۰۱۰/۲۵/۰۱)، وقتی در کلیسا جمع می‌شوید، سرود، تعلیم، زبان و مکاشفه هر یک از شما به زبانهای مختلف یا با ترجمه، باید برای تقویت ایمان بکار رود. (۱۲/۰۱۴/۰۲۶/۰۱)، از کسانی که در عبادتگاهها دوست دارند در صدر بنشینند نباشید. (۱۱/۰۸/۰۱۱/۰۴۳/۰۱) این دسته از گزاره‌های هنجاری تورات، بیشتر معطوف به جزئیات مناسک مربوط به مکان‌های مقدس است تا پاسداشت خود مکان مقدس. ۳- تورات می‌گوید صندوق الواه گواه را با طلای ناب از داخل و خارج روکش کن و برای پیرامون آن حاشیه ای از طلا بساز. (۲/۰۲/۰۱۱/۰۲۵/۰۲)، زینت‌های گل شکل چراغدان را از خود آن (طلا) بساز. (۲/۰۲۵/۰۳۱/۰۵) شش شاخه از دو طرف چراغدان و سه شاخه در یکسو و سه شاخه سوی دیگر منشعب کن. (۲/۰۲۵/۰۳۲/۰۱) در ساخت قربانگاه سنگی، آن را نتراش تا با حرکت ابزار فلزی رویش، آن را بی حرمت سازی. (۲/۰۲۰/۰۲۲/۰۱)، مایع ریختنی روی قربانگاه بخور نریزید. (۲/۰۳۰/۰۰۹/۰۴)

متن گزاره‌های باید و نباید درباره ما و مکان‌های مقدس، به ترتیب ردیف آیات در هر یک از سه کتاب مقدس، به شرح زیر است:

۵-۱-الف - بایدها در رابطه ما و خانه خدا در

تورات

- برای خداوند مکان مقدس بسازید تا در میان آن ساکن شود. (۰۱/۰۰۸/۰۲۵/۰۲) + مکان مقدس خداوند را مورد احترام قرار دهید. (۰۲/۰۳۰/۰۱۹/۰۳)

۶-۱-الف - نبایدها در رابطه ما و خانه خدا در

تورات

گزاره‌ای دیده نشد.

۲-الف - بایدها و نبایدها در رابطه ما و مسجد،

کلیسا و کنیسه

۱-۲-الف - بایدها در رابطه ما و مسجد، کلیسا و

کنیسه در قرآن

- در هر مسجدی روی خود را مستقیم به سوی قبله کنید و در حالیکه دین خود را برای او خالص گردانیده اید، وی را بخوانید (۰۲/۰۲۹/۰۰۷/۳۳) + اگر به خدا ایمان آورده‌اید، مساجد خدا را آباد کنید (۰۱/۰۱۸/۰۰۹/۳۳) + اگر به روز بازپسین ایمان آورده‌اید، مساجد خدا را آباد کنید (۰۲/۰۱۸/۰۰۹/۳۳) + اگر نماز بر پا می‌دارید، مساجد خدا را آباد کنید (۰۳/۰۱۸/۰۰۹/۳۳) + اگر زکات می‌دهید، مساجد خدا را آباد کنید (۰۴/۰۱۸/۰۰۹/۳۳) + تنها کسانی که جز از خدا نترسیده‌اند، مساجد خدا را آباد کنند (۰۵/۰۱۸/۰۰۹/۳۳) +

۲-۲-الف - نبایدها در رابطه ما و مسجد، کلیسا و

کنیسه در قرآن

- از بیدادگرانی که نمی‌گذارند در مساجد خدا نام وی برده شود، نباشید (۰۱/۱۱۴/۰۰۲/۳۳) + از بیدادگرانی که در ویرانی مساجد می‌کوشند، نباشید (۰۲/۱۱۴/۰۰۲/۳۳) + از کسانی که مانع نام بردن خدا

۱-الف - بایدها و نبایدها در رابطه ما و خانه خدا

۱-۱-الف - بایدها در رابطه ما و خانه خدا در قرآن

- خانه خدا را برای طواف کنندگان، پاکیزه کنید (۰۲/۱۲۵/۰۰۲/۳۳) + خانه خدا را برای معتکفان، پاکیزه کنید (۰۳/۱۲۵/۰۰۲/۳۳) +

- خانه خدا را برای رکوع و سجود کنندگان، پاکیزه کنید (۰۴/۱۲۵/۰۰۲/۳۳)

۲-۱-الف - نبایدها در رابطه ما و خانه خدا در

قرآن

- نگذارید مشرکان به مسجدالحرام نزدیک شوند و [در این قطع رابطه] از فقر بیمناک نباشید (۰۱/۰۲۸/۰۰۹/۳۳) + در (مسجدالحرام) + به ستم [از حق] منحرف نشوید (۰۲/۰۲۵/۰۲۲/۳۳)

۳-۱-الف - بایدها در رابطه ما و خانه خدا در

انجیل

- خانه خدا را مکان عبادت برای تمام قوم‌ها بدانید (نه قومی خاص) + (۰۲/۰۱۷/۰۱۱/۰۷)

۴-۱-الف - نبایدها در رابطه ما و خانه خدا در

انجیل

- در صحن معبد، خدا خرید و فروش نکنید. (۰۱/۰۱۲/۰۲۱/۰۶) + خانه خدا را مغازه دزدان نسازید. (۰۲/۰۱۳/۰۲۱/۰۶) + همچون کسانی که (ملایان و فریسیان ریاکار) + نادانان و نابینایانی که طلا را افضل تر از هیکل (خانه خدا) + می‌دانند، نباشید. (۰۱/۰۱۷/۰۲۳/۰۶) +

- با کالاهایی (به عنوان خرید و فروش) + وارد محوطه خانه خدا نشوید. (۰۱/۰۱۶/۰۱۱/۰۷) +

- خانه خدا را میعادگاه دزدان نسازید. (۰۱/۰۱۷/۰۱۱/۰۷) + خانه خدا را کمینگاه دزدان نسازید. (۰۱/۰۴۶/۰۱۹/۰۸)

هستید، طالب بهترین آنها باشید تا برای رشد کلیسا مفید واقع شوید. (۰۱/۰۱۲/۰۱۴/۱۲) + وقتی در کلیسا جمع می‌شوید، سرود، تعلیم، زبان و مکاشفه هر یک از شما به زبانهای مختلف یا با ترجمه، باید برای تقویت ایمان بکار رود. (۰۱/۰۲۶/۰۱۴/۱۲) + وقتی در کلیسا می‌خواهید به زبانهای (مختلف) سخن بگویید دو یا سه نفر بیشتر نباشید و یکی بعد از دیگری با ترجمه سخن بگویید. (۰۱/۰۲۷/۰۱۴/۱۲) + اگر از کسانی هستید که نبوت دارند دو یا سه نفری در کلیسا، صحبت نمایید و دیگران درباره گفتارشان قضاوت کنند. (۰۱/۰۲۹/۰۱۴/۱۲) + اگر در کلیسا مکاشفه‌ای به کسی رسید و در حال سخن گفتن گفتید، ساکت شوید تا او سخن بگوید. (۰۱/۰۳۰/۰۱۴/۱۲) + اگر عطای نبوت دارید، باید این قدرت را هم داشته باشید که (در کلیسا) ساکت بنشینید و منتظر نوبت خود باشید. (۰۱/۰۳۲/۰۱۴/۱۲) + (شما زنان) + در جلسات کلیسا ساکت باشید، گوش کرده و اطاعت کنید. (۰۱/۰۳۴/۰۱۴/۱۲) + شما زنان در کلیسا ساکت باشید. (۰۳/۰۱۲/۰۰۲/۲۰)

۴-۲-الف - نیاید با ما و مسجد، کلیسا و

کنیسه در انجیل

- از کسانی که در عبادتگاه‌ها (کنیسه) + دوست دارند در صدر بنشینند نباشید. (۰۱/۰۴۳/۰۱۱/۰۸) + از کسانی که در شام کلیسا بدون منتظر ماندن برای دیگران آنقدر می‌خورند و می‌پوشند که مست شده در حالیکه دیگران گرسنه می‌مانند، نباشید. (۰۱/۰۲۱/۰۱۱/۱۲) + اگر در کلیسا مترجمی نباشد، نباید به زبان دیگر صحبت کنید مگر این که (روی) + صحبت شما با خدا باشد. (۰۱/۰۲۸/۰۱۴/۱۲) + (شما

در مساجد می‌شوند، نباشید (۰۳/۱۱۴/۰۰۲/۳۳) + از کسانی که در ویرانی مساجد می‌کوشند و حق ندارند جز ترسان و لرزان در آن [مسجد]ها درآیند، نباشید (۰۴/۱۱۴/۰۰۲/۳۳) + در حالی که در مساجد معتکف هستید [با زنان] درنیامیزید (۰۴/۱۸۷/۰۰۲/۳۳) + در حالی که به کفر خویش، شهادت می‌دهید، مساجد خدا را آباد نکنید (۰۱/۰۱۷/۰۰۹/۳۳) + در مساجدها که از آن خداوندند - هیچکس را با او نخوانید (۰۱/۰۱۸/۰۰۷۲/۳۳)

۳-۲-الف - بایدها در رابطه ما و مسجد، کلیسا و

کنیسه در انجیل

اگر برادرت به توبدی کرد و حاضر نشد سخنان تو را در تنهایی و پس از آن سخنان شاهدان تو را بشنود، به کلیسا بگو. (۰۱/۰۱۷/۰۱۸/۰۰۶) + (اگر از بیوه زنان هستید و از مزایای کلیسا بهره می‌برید) + باید در امور خیریه نظیر پرورش اطفال شهرت داشته باشید. (۰۱/۰۱۰/۰۰۵/۲۰) + (اگر از بیوه زنان هستید و از مزایای کلیسا بهره می‌برید) + باید در هر نوع نیکوکاری شهرت داشته باشید. (۰۵/۰۱۰/۰۰۵/۲۰) + کلیسایی را که خداوند (عیسی) + با خون خود خریده است، پرورش دهید. (۰۲/۰۲۸/۰۲۰/۱۰) + پیش از شرکت در آیین (غذا خوردن و نوشیدن در کلیسا) + خود را امتحان کنید که شایستگی شرکت در آن را دارید یا ندارید. (۰۱/۰۲۸/۰۱۱/۱۲) + هنگامی که برای شام خداوندتان عیسی مسیح (ع) + جمع می‌شوید، صبر کنید تا دیگران هم بیایند. (۰۱/۰۳۳/۰۱۱/۱۲) + اگر خیلی گرسنه‌اید، در خانه بخورید (به جای شام کلیسا) + مبادا جمع شدنتان باعث محکومیت شما شود. (۰۱/۰۳۴/۰۱۱/۱۲) + حال که تا این حد مشتاق عطایای روح القدس

- از دروازه [شهر] بیت المقدس سجده کنان
درآئید. (۰۲/۱۶۱/۰۰۷/۳۳)

۲-۳- الف - نایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر
اماکن مقدس در قرآن
گزاره‌ای دیده نشد

۳-۳- الف - نایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر
اماکن مقدس در انجیل

- بسوی آن سنگ زنده (صهیون) + که مردم رد
کردند، اما در نظر خدا برگزیده است، بیایید.
(۰۱/۰۰۴/۰۰۲/۲۶) + به سنگ زاویه برگزیده که در
صهیون نهاده شده است، ایمان آورید.
(۰۱/۰۰۶/۰۰۲/۲۶)

۴-۳- الف - نایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر
اماکن مقدس در انجیل

- آنچه مقدس است، به سگان (مردمان پلید)
ندهید. (۰۱/۰۰۶/۰۰۷/۰۶)

۵-۳- الف - نایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر
اماکن مقدس در تورات

- قربانگاه خاکی [به زمین پیوسته] برای خدا بساز.
(۰۱/۰۲۱/۰۲۰/۰۲) + در هر جا [ی مکان مقدس] که
خداوند به تو اجازه داد، نامش را یادآور شو
[بطوریکه نوشته می شود، بیان کن].
(۰۳/۰۲۱/۰۲۰/۰۲) + برای الواح ده فرمان صندوقی
از چوب افاقیا به درازای دو و نیم اما، پهنای یک و
نیم اما و بلندی یک و نیم اما بساز.
(۰۱/۰۱۰/۰۲۵/۰۲) + صندوق الواه گواه را با طلای
ناب از داخل و خارج روکش کن و برای پیرامون آن
حاشیه ای از طلا بساز. (۰۱/۰۱۱/۰۲۵/۰۲) + برای
صندوق الواح چهار حلقه برای آن ریخته و

زنان) + سوالی دارید، در خانه از شوهرانتان بپرسید،
چون حرف زدن زنان در کلیسا شرم آور است.
(۰۱/۰۳۵/۰۱۴/۱۲) + (اگر از بیوه زنان هستید و از
مزایای کلیسا بهره می برید) + باید در امور خیریه
نظیر مهمان نوازی شهرت داشته باشید.
(۰۲/۰۱۰/۰۰۵/۲۰) + از حضور در مجالس عبادت
کلیسایی غافل نشوید. (۰۱/۰۲۵/۰۱۰/۲۴)

۵-۲- الف - نایدها در رابطه ما و مسجد، کلیسا و
کنیسه در تورات

گزاره‌ای دیده نشد

۶-۲- الف - نایدها در رابطه ما و مسجد، کلیسا و
کنیسه در تورات

- نگذارید شخص بیضه له شده داخل جماعت
ادونای (خدا) + شود. (۰۱/۰۰۲/۰۲۳/۰۵) + نگذارید
شخص آلت بریده شده داخل جماعت ادونای (خدا)
+ شود. (۰۲/۰۰۲/۰۲۳/۰۵) + نگذارید حرام زاده
داخل جماعت ادونای (خدا) + شود.
(۰۱/۰۰۳/۰۲۳/۰۵) +

- نگذارید حتی پشت دهم حرام زاده داخل
جماعت ادونای (خدا) + شود. (۰۲/۰۰۳/۰۲۳/۰۵) +
نگذارید عمونی و موآوی (اعضای دو قبیله) + داخل
جماعت ادونای (خدا) + شود. (۰۱/۰۰۴/۰۲۳/۰۵) +
نگذارید حتی پشت دهم عمونی و موآوی هرگز
داخل جماعت ادونای (خدا) + شود.
(۰۲/۰۰۴/۰۲۳/۰۵).

۳- الف - نایدها و نایدها در رابطه ما و اشیاء و
سایر اماکن مقدس

۱-۳- الف - نایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر
اماکن مقدس در قرآن

کن و پیرامونش حاشیه‌ای از طلای بساز. (۰۱/۰۲۴/۰۲۵/۰۲) + در پیرامون میز مان قابی به اندازه یک «طَفَح» [واحد درازا] بساز. (۰۱/۰۲۵/۰۲۵/۰۲) + در پیرامون قاب میز مان حاشیه‌ای از طلا درست کن. (۰۲/۰۲۵/۰۲۵/۰۲) + چهار حلقه طلا برای میز مان بساز و در کنار چهار پایه اش قرار بده. (۰۱/۰۲۶/۰۲۵/۰۲) + حلقه‌ها برای حمل میز مان در مقابل آن قاب بگذار تا جایگاه ورود تیرها شوند. (۰۱/۰۲۷/۰۲۵/۰۲) + تیرهای حمل میز مان را از افاقیا درست کن و آنها را با طلا روکش نما. (۰۱/۰۲۸/۰۲۵/۰۲) + قالب‌های نان مان را از طلای ناب بساز. (۰۱/۰۲۹/۰۲۵/۰۲) + قاشق‌ها [جاکندری] روی میز مان را از طلای ناب بساز. (۰۲/۰۲۹/۰۲۵/۰۲) + قیده‌های ناودانی شکل میز مان را از طلای ناب بساز. (۰۳/۰۲۹/۰۲۵/۰۲) + پایه‌های عمودی میز مان را از طلای ناب بساز. (۰۴/۰۲۹/۰۲۵/۰۲) + روی میز مان نان دو رو بگذار. (۰۱/۰۳۰/۰۲۵/۰۲) + همیشه میز مان را در حضور خداوند قرار بده. (۰۲/۰۳۰/۰۲۵/۰۲) + چراغدانی از طلای ناب یکپارچه درست کن. (۰۱/۰۳۱/۰۲۵/۰۲) + پایه و شاخه وسطی چراغدان را از خود آن (طلا) بساز. (۰۲/۰۳۱/۰۲۵/۰۲) + زینت‌های جام شکل چراغدان را از خود آن (طلا) بساز. (۰۳/۰۳۱/۰۲۵/۰۲) + زینت‌های سیبی شکل چراغدان را از خود آن (طلا) بساز. (۰۴/۰۳۱/۰۲۵/۰۲) + زینت‌های گل شکل چراغدان را از خود آن (طلا) بساز. (۰۵/۰۳۱/۰۲۵/۰۲) + شش شاخه از دو طرف چراغدان و سه شاخه در یکسو و سه شاخه سوی دیگر منشعب کن. (۰۱/۰۳۲/۰۲۵/۰۲) + سه جام

برچهار کنارش قرار بده، دو حلقه یک طرف و دو حلقه در آن طرفش باشد. (۰۱/۰۱۲/۰۲۵/۰۲) + برای صندوق الواح گواه تیرهایی از چوب افاقیا درست کن و آنها را روکش طلا کن. (۰۱/۰۱۳/۰۲۵/۰۲) + تیرهای چوبی روکش طلا را در دو طرف صندوق الواح گواه داخل کن تا توسط آنها حمل شود. (۰۱/۰۱۴/۰۲۵/۰۲) + تیرهای چوبی روکش طلا در داخل صندوق الواح گواه بمانند و از آن دور نکن. (۰۱/۰۱۵/۰۲۵/۰۲) + الواح ده فرمان گواه [بر تجلی ادونای به فرزندان اسرائیل در کوه سینا] را در صندوق بگذار. (۰۱/۰۱۶/۰۲۵/۰۲) + برای صندوق الواح گواه سرپوشی از طلای ناب به درازای دو و نیم اما و پهنای یک و نیم اما درست کن. (۰۱/۰۱۷/۰۲۵/۰۲) + دو کروویم [فرشته] از طلا درست کن و آنها را یکپارچه در دو سوی سرپوش صندوق الواح گواه بگذار. (۰۱/۰۱۸/۰۲۵/۰۲) + یک کروو در انتهای این طرف و یکی دیگر در انتهای آن طرف سرپوش صندوق الواح گواه بساز. (۰۱/۰۱۹/۰۲۵/۰۲) + کروویم به طرف بالا بال گسترده باشند و با بالهای خود روی سرپوش صندوق الواح گواه را بپوشانند. (۰۱/۰۲۰/۰۲۵/۰۲) + کروویم‌های صندوق الواح گواه رویی یکدیگر بوده و صورت‌های آنها بطرف سرپوش باشد. (۰۲/۰۲۰/۰۲۵/۰۲) + سرپوش را روی صندوق الواح گواه قرار بده و لوحه‌های ده فرمان گواه را که به تو می‌دهم درونش بگذار. (۰۱/۰۲۱/۰۲۵/۰۲) + میزی از چوب افاقیا به درازای دو اما و پهنای یک و نیم اما و بلندی یک و نیم اما برای نان مان درست کن. (۰۱/۰۲۳/۰۲۵/۰۲) + میز مان را از طلای ناب روکش

(۰۱/۰۰۶/۰۲۶/۰۲) + یازده پرده میشکان را از پشم بز برای چادر روی میشکان بساز. (۰۱/۰۰۷/۰۲۶/۰۲) + درازی هر یازده پرده چادر روی میشکان سی اما و پهنای آن چهار اما قرار بده. (۰۱/۰۰۸/۰۲۶/۰۲) + پنج پرده میشکان را جداگانه و شش پرده را جداگانه متصل کن و پرده ششم را مقابل چادر تا کن. (۰۱/۰۰۹/۰۲۶/۰۲) + پنجاه جادگمه بر لبه انتهایی محل اتصال و پنجاه جا دگمه بر لبه آن پرده محل اتصال دوم میشکان درست کن. (۰۱/۰۱۰/۰۲۶/۰۲) + پنجاه قلاب مسی درست و قلابها را در جادگمه‌ها داخل کن و چادر میشکان را یکپارچه کن. (۰۱/۰۱۱/۰۲۶/۰۲) + دنباله پرده‌های چادر که زیاد آمده را در پشت میشکان آویزان کن. (۰۱/۰۱۲/۰۲۶/۰۲) + از زیادی درازای چادر یک اما این طرف و یک اما به آن طرف میشکان آویزان کن. (۰۱/۰۱۳/۰۲۶/۰۲) + برای چادر میشکان پوششی از پوست رنگ شده قرمز قوچ درست کن. (۰۱/۰۱۴/۰۲۶/۰۲) + از پوست‌های تحش [پستاندار دریایی] بالای چادر میشکان را بپوشان. (۰۲/۰۱۴/۰۲۶/۰۲) + تخته‌های میشکان را از چوب اقاچیا درست کن و به طور عمودی قرار بده. (۰۱/۰۱۵/۰۲۶/۰۲) + اندازه تخته‌های میشکان را از درازا ده اما و از پهنای یک و نیم اما بگیر. (۰۱/۰۱۶/۰۲۶/۰۲) + برای تخته‌های میشکان دو زبانه قرار بده و همه را همینگونه درست کن. (۰۱/۰۱۷/۰۲۶/۰۲) + ضلع جنوبی میشکان را با بیست تخته بساز. (۰۱/۰۱۸/۰۲۶/۰۲) + چهل پایه از نقره، زیر بیست تخته میشکان درست کن (ضلع جنوبی). + (۰۱/۰۱۹/۰۲۶/۰۲) + برای ضلع دومی

زینتی شکل بادام، سیب و گل در دو سوی هر شاخه چراغدان قرار بده. (۰۱/۰۳۳/۰۲۵/۰۲) + در [شاخه وسطی] چراغدان چهار جام به شکل بادام، سیب و گل قرار بده. (۰۱/۰۳۴/۰۲۵/۰۲) + زیر شش شاخه چراغدان از آن زینت سیبی شکل قرار بده. (۰۱/۰۳۵/۰۲۵/۰۲) + زینت‌های سیبی شکل چراغدان و شاخه‌هایشان را از طلای ناب بساز. (۰۱/۰۳۶/۰۲۵/۰۲) + هفت چراغ چراغدان را بساز. (۰۱/۰۳۷/۰۲۵/۰۲) + انبرهای چراغدان را از طلای ناب بساز. (۰۱/۰۳۸/۰۲۵/۰۲) + سوخته گیرهای فتیله چراغدان را از طلای خالص بساز. (۰۲/۰۳۸/۰۲۵/۰۲) + چراغدان و همه اسباب‌ها را با یک «کیکار» [وزنه] از طلای ناب بساز. (۰۱/۰۳۹/۰۲۵/۰۲) + میشکان را از ده پرده کتان نازک تاییده شده درست کن. (۰۱/۰۰۱/۰۲۶/۰۲) + میشکان را از پشم رنگ شده لاجوردی، ارغوانی و سرخ درست کن. (۰۲/۰۰۱/۰۲۶/۰۲) + در [دو روی] آن [پرده‌ها] «کروویم» عمل نساج درست کن. (۰۳/۰۰۱/۰۲۶/۰۲) + درازی هر پرده میشکان را بیست و هشت اما و پهنای آن را چهار اما قرار بده. (۰۱/۰۰۲/۰۲۶/۰۲) + پنج تا از آن پرده‌های میشکان به هم و پنج پرده دیگر را به هم پیوسته کن. (۰۱/۰۰۳/۰۲۶/۰۲) + جا دگمه‌هایی از پشم رنگ لاجوردی بر لبه‌های هر پرده میشکان در محل اتصال آن به دومی درست کن. (۰۱/۰۰۴/۰۲۶/۰۲) + پنجاه جادگمه در محل اتصال پرده اول میشکان به دومی روبروی همدیگر درست کن. (۰۱/۰۰۵/۰۲۶/۰۲) + پنجاه قلاب بساز و پرده‌های میشکان را با این قلاب‌ها به هم متصل کن تا میشکان واحد شود.

جایگاه الواح ده فرمان را از کتان نازک تاییده شده درست کن. (۰۲/۰۳۱/۰۲۶/۰۲) + روی پرده جایگاه الواح ده فرمان از استاد نساج بخواه کروویم درست کند. (۰۳/۰۳۱/۰۲۶/۰۲) + پرده الواح ده فرمان را روی چهارستون افاقیا با روکش طلا و میخ‌های طلا قرار بده. (۰۱/۰۳۲/۰۲۶/۰۲) + ستون‌های پرده الواح ده فرمان روی چهار پایه نقره قرار بده. (۰۲/۰۳۲/۰۲۶/۰۲) + پرده الواح ده فرمان را زیر قلابها قرار بده. (۰۱/۰۳۳/۰۲۶/۰۲) + صندوق‌های لوحه‌های ده فرمان را پشت پرده داخل [مکان فوق العاده مقدس] بگذار. (۰۲/۰۳۳/۰۲۶/۰۲) + سرپوش را در مکان فوق العاده مقدس روی صندوق الواح ده فرمان قرار بده. (۰۱/۰۳۴/۰۲۶/۰۲) + میزبان را بیرون برده و در سمت شمالی میشکان بگذار. (۰۱/۰۳۵/۰۲۶/۰۲) + چراغدان را مقابل میزبان در ضلع جنوبی میشکان بگذار. (۰۲/۰۳۵/۰۲۶/۰۲) + درگاه پرده جایگاه الواح ده فرمان را از پشم رنگ شده لاجوردی، سرخ و ارغوانی درست کن. (۰۱/۰۳۶/۰۲۶/۰۲) + درگاه پرده جایگاه الواح ده فرمان را از کتان نازک تاییده گلدوزی شده درست کن. (۰۲/۰۳۶/۰۲۶/۰۲) + قربانگاه [قربانی سوختنی] را از چوب افاقیا درست کن. (۰۱/۰۰۱/۰۲۷/۰۲) + قربانگاه [قربانی سوختنی] را به درازای پنج اما پهنای پنج اما و بلندی سه اما درست کن. (۰۲/۰۰۱/۰۲۷/۰۲) + شاخ‌های قربانگاه را در چهار گوشه اش درست کن. (۰۱/۰۰۲/۰۲۷/۰۲) + شاخ‌های قربانگاه را از جنس افاقیا با روکش مس درست کن. (۰۲/۰۰۲/۰۲۷/۰۲) + خاکستران‌های قربانگاه را برای اینکه جای خاکستر قرار بدهند

میشکان طرف شمال بیست تخته درست کن. (۰۱/۰۲۰/۰۲۶/۰۲) + چهل پایه از نقره، زیر بیست تخته میشکان درست کن (ضلع شمالی) +. (۰۱/۰۲۱/۰۲۶/۰۲) + برای انتهای میشکان طرف غرب شش تخته درست کن. (۰۱/۰۲۲/۰۲۶/۰۲) + دو تخته برای کنجهای میشکان در انتها بساز. (۰۱/۰۲۳/۰۲۶/۰۲) + [زبان‌های تخته‌ها و پایه‌های نقره ای] میشکان را از پایین با هم زوج زوج قرار بده. (۰۱/۰۲۴/۰۲۶/۰۲) + [زبان‌های تخته‌ها و پایه‌های نقره ای] میشکان را از بالا نسبت به حلقه [چهارگوش] زوج زوج قرار بده. (۰۲/۰۲۴/۰۲۶/۰۲) + [برای ضلع شرقی] میشکان هشت تخته و پایه‌های نقره ای شانزده عدد قرار بده. (۰۱/۰۲۵/۰۲۶/۰۲) + برای ضلع شمالی میشکان پنج پشت بند چوب افاقیا درست کن. (۰۱/۰۲۶/۰۲۶/۰۲) + برای ضلع جنوبی میشکان پنج پشت بند چوب افاقیا درست کن. (۰۱/۰۲۷/۰۲۶/۰۲) + برای ضلع انتهایی میشکان به طرف غرب پنج پشت بند چوب افاقیا درست کن. (۰۲/۰۲۷/۰۲۶/۰۲) + پشت بند میانی میشکان را از این سر تا آن سر در وسط از داخل تخته‌ها عبور بده. (۰۱/۰۲۸/۰۲۶/۰۲) + تخته‌های میشکان را روکش طلا کن. (۰۱/۰۲۹/۰۲۶/۰۲) + حلقه‌های تخته‌های میشکان را که جای پشت بندها هستند روکش طلا کن. (۰۲/۰۲۹/۰۲۶/۰۲) + پشت بندهای تخته‌های میشکان را روکش طلا کن. (۰۳/۰۲۹/۰۲۶/۰۲) + میشکان را همانگونه که خدا به تو نشان داده طبق دستورش بر پا نما. (۰۱/۰۳۰/۰۲۶/۰۲) + پرده جایگاه الواح ده فرمان را از پشم رنگ لاجوردی، قرمز و ارغوانی درست کن. (۰۱/۰۳۱/۰۲۶/۰۲) + پرده

درست کن. (۰۱/۰۰۳/۰۲۷/۰۲) + بیلچه‌ها، خون پاش‌ها، چنگالها، مجمرها یعنی تمام اسباش (قربانگاه) + را از مس بساز. (۰۲/۰۰۳/۰۲۷/۰۲) + برای قربانگاه شبکه توری مسی بساز. (۰۱/۰۰۴/۰۲۷/۰۲) + برای قربانگاه توری چهار حلقه مسی بر چهار کناره‌هایش درست کن. (۰۲/۰۰۴/۰۲۷/۰۲) + [شبکه توری] را زیر حاشیه قربانگاه به پایین تا نیمه قربانگاه درست کن. (۰۱/۰۰۵/۰۲۷/۰۲) + تیرهایی از چوب اقایا و از روکش مس برای قربانگاه درست کن. (۰۱/۰۰۶/۰۲۷/۰۲) + تیرها را وارد حلقه‌ها کن بگونه ای که موقع حمل آن این تیرها بر دو پهلو قربانگاه واقع شود. (۰۱/۰۰۷/۰۲۷/۰۲) + قربانگاه را تو خالی و همانگونه که در کوه (سینی) + نشان داده شد از تخته بساز. (۰۱/۰۰۸/۰۲۷/۰۲) + حیاط میشکان را درست کن. (۰۱/۰۰۹/۰۲۷/۰۲) + در جهت جنوب برای حیاط میشکان پرده‌هایی از کتان نازک تابیده درست کن. (۰۲/۰۰۹/۰۲۷/۰۲) + پرده حیاط میشکان را به درازای یکصد اما بساز. (۰۳/۰۰۹/۰۲۷/۰۲) + ستون‌های پرده میشکان را بیست تا از مس درست کن. (۰۱/۰۱۰/۰۲۷/۰۲) + پایه‌های پرده میشکان را بیست تا از مس درست کن. (۰۲/۰۱۰/۰۲۷/۰۲) + میخ‌های سرکج و زره‌های حیاط میشکان را از نقره درست کن. (۰۳/۰۱۰/۰۲۷/۰۲) + در سمت شمال در طول حیاط میشکان پرده‌هایی به درازای یکصد اما درست کن. (۰۱/۰۱۱/۰۲۷/۰۲) + ستون‌های حیاط میشکان را بیست عدد درست کن (در ضلع شمالی) +. (۰۲/۰۱۱/۰۲۷/۰۲) + میخ‌های سرکج و زره‌های حیاط میشکان را از نقره درست کن.

(۰۳/۰۱۱/۰۲۷/۰۲) + برای ضلع غربی حیاط میشکان پنجاه اما پرده درست کن. (۰۱/۰۱۲/۰۲۷/۰۲) + ستون‌های حیاط میشکان را در ده عدد و پایه‌هایش را در ده عدد درست کن (ضلع غربی) +. (۰۲/۰۱۲/۰۲۷/۰۲) + پهنای حیاط میشکان را برای ضلع شرقی پنجاه اما درست کن. (۰۱/۰۱۳/۰۲۷/۰۲) + در کناره اول [ضلع شرقی] حیاط میشکان پانزده اما پرده درست کن. (۰۱/۰۱۴/۰۲۷/۰۲) + ستون‌ها و پایه‌های (کناره اول ضلع شرقی) + حیاط میشکان را سه عدد درست کن. (۰۲/۰۱۴/۰۲۷/۰۲) + در کناره دوم [ضلع شرقی] حیاط میشکان پانزده اما پرده درست کن. (۰۱/۰۱۵/۰۲۷/۰۲) + ستون‌ها و پایه‌های (کناره دوم ضلع شرقی) + حیاط میشکان را سه عدد درست کن. (۰۲/۰۱۵/۰۲۷/۰۲) + برای در بزرگ حیاط میشکان پرده ای به درازی بیست اما با پشم رنگ شده لاجوردی، قرمز و ارغوانی درست کن. (۰۱/۰۱۶/۰۲۷/۰۲) + در بزرگ حیاط میشکان را با پرده ای از کتان نازک گلدوزی شده درست کن. (۰۲/۰۱۶/۰۲۷/۰۲) + ستون‌ها و پایه‌های در حیاط میشکان را چهارتا درست کن. (۰۳/۰۱۶/۰۲۷/۰۲) + تمام ستون‌های حیاط میشکان را از اطراف با سیم‌های نقره زه بندی کن. (۰۱/۰۱۷/۰۲۷/۰۲) + میخ‌های سرکج ستون‌های حیاط میشکان را از نقره درست کن. (۰۲/۰۱۷/۰۲۷/۰۲) + پایه‌های ستون‌های حیاط میشکان را از مس درست کن. (۰۳/۰۱۷/۰۲۷/۰۲) + درازای زمین حیاط میشکان یکصد اما، پهنای پنجاه در پنجاه اما درست کن. (۰۱/۰۱۸/۰۲۷/۰۲) + بلندی پرده‌های میشکان پنج اما از کتان نازک تابیده درست کن. (۰۲/۰۱۸/۰۲۷/۰۲) + تمام میخ‌های پرده و

درست کن. (۰۱/۰۰۳/۰۲۷/۰۲) + بیلچه‌ها، خون پاش‌ها، چنگالها، مجمرها یعنی تمام اسباش (قربانگاه) + را از مس بساز. (۰۲/۰۰۳/۰۲۷/۰۲) + برای قربانگاه شبکه توری مسی بساز. (۰۱/۰۰۴/۰۲۷/۰۲) + برای قربانگاه توری چهار حلقه مسی بر چهار کناره‌هایش درست کن. (۰۲/۰۰۴/۰۲۷/۰۲) + [شبکه توری] را زیر حاشیه قربانگاه به پایین تا نیمه قربانگاه درست کن. (۰۱/۰۰۵/۰۲۷/۰۲) + تیرهایی از چوب اقایا و از روکش مس برای قربانگاه درست کن. (۰۱/۰۰۶/۰۲۷/۰۲) + تیرها را وارد حلقه‌ها کن بگونه ای که موقع حمل آن این تیرها بر دو پهلو قربانگاه واقع شود. (۰۱/۰۰۷/۰۲۷/۰۲) + قربانگاه را تو خالی و همانگونه که در کوه (سینی) + نشان داده شد از تخته بساز. (۰۱/۰۰۸/۰۲۷/۰۲) + حیاط میشکان را درست کن. (۰۱/۰۰۹/۰۲۷/۰۲) + در جهت جنوب برای حیاط میشکان پرده‌هایی از کتان نازک تابیده درست کن. (۰۲/۰۰۹/۰۲۷/۰۲) + پرده حیاط میشکان را به درازای یکصد اما بساز. (۰۳/۰۰۹/۰۲۷/۰۲) + ستون‌های پرده میشکان را بیست تا از مس درست کن. (۰۱/۰۱۰/۰۲۷/۰۲) + پایه‌های پرده میشکان را بیست تا از مس درست کن. (۰۲/۰۱۰/۰۲۷/۰۲) + میخ‌های سرکج و زره‌های حیاط میشکان را از نقره درست کن. (۰۳/۰۱۰/۰۲۷/۰۲) + در سمت شمال در طول حیاط میشکان پرده‌هایی به درازای یکصد اما درست کن. (۰۱/۰۱۱/۰۲۷/۰۲) + ستون‌های حیاط میشکان را بیست عدد درست کن (در ضلع شمالی) +. (۰۲/۰۱۱/۰۲۷/۰۲) + میخ‌های سرکج و زره‌های حیاط میشکان را از نقره درست کن.

مقدس را جلوی پرده‌ای که پهلوی صندوق الواح ده فرمان گواه است، قرار بده. (۰۱/۰۰۶/۰۳۰/۰۲) +
 اهرن هر بامداد موقعی که چراغ‌ها را مرتب می‌کند
 بخور داروهای یازدگانه را دود کند.
 (۰۱/۰۰۷/۰۳۰/۰۲) + هنگام عصر نیز موقعی که
 اهرن آن چراغها را روشن می‌کند، [داروهای یازده
 گانه] را دود کند. (۰۱/۰۰۸/۰۳۰/۰۲) + در تمام
 نسل‌هایتان از خون قربانی کیپور سالی یکبار بر آن
 قربانگاه بخور بریزید. (۰۲/۰۱۰/۰۳۰/۰۲) + قربانگاه
 بخور مقدس را برای ادونای فوق العاده مقدس
 بدانید. (۰۳/۰۱۰/۰۳۰/۰۲) +

- برای دست شستن، دستشویی مسی بساز که پایه
 اش [هم از مس] باشد. (۰۱/۰۱۸/۰۳۰/۰۲) +
 دستشویی مسی را بین چادر محل جامعه و بین
 قربانگاه [مسی] قرار داده و در آن آب بریز.
 (۰۲/۰۱۸/۰۳۰/۰۲) + اهرن و پسرانش دست‌ها و
 پاهای خود را با آن [آب] دستشویی مسی بشویند.
 (۰۱/۰۱۹/۰۳۰/۰۲) + اهرن و پسرانش موقع ورود
 به چادر محل جامعه دست و پاهای خود را با آب
 دستشویی مسی بشویند. (۰۱/۰۲۰/۰۳۰/۰۲) + اهرن
 و پسرانش موقع نزدیک شدن به قربانگاه بمنظور
 خدمت کردن دست و پاهای خود را با آب دستشویی
 مسی بشویند. (۰۲/۰۲۰/۰۳۰/۰۲) + برای روغن مسح
 عطریات عالی، مر پانصد واحد، دارچین معطر
 دویست و پنجاه واحد، نی عطردار دویست و پنجاه
 واحد بگیر. (۰۱/۰۲۳/۰۳۰/۰۲) + با عطریات عالی،
 مر پانصد واحد، دارچین معطر دویست و پنجاه
 واحد، نی عطردار دویست و پنجاه واحد را با پانصد
 واحد سلیخه با شقل مقدس و روغن زیتون یک هین،

میخ‌های حیاط میشکان را از مس درست کن.
 (۰۳/۰۱۸/۰۲۷/۰۲) + تمام افزارهای میشکان برای هر
 منظوری و تمام میخ‌های آن و میخ‌های حیاط را از
 مس درست کن. (۰۱/۰۱۹/۰۲۷/۰۲) + روغن زلال
 زیتون کوبیده را برای چراغ بیاورید.
 (۰۱/۰۲۰/۰۲۷/۰۲) + چراغ دائمی را روغن کن.
 (۰۲/۰۲۰/۰۲۷/۰۲) + چراغ را در محل جامعه خارج
 از پرده ای که پهلوی لوحه‌های ده فرمان گواه است،
 قرار بده. (۰۱/۰۲۱/۰۲۷/۰۲) + چراغ نسل اندر نسل
 توسط اهرن و فرزندانش از شامگاه تا بامداد در
 حضور ادونای روشن شود. (۰۲/۰۲۱/۰۲۷/۰۲) +
 هفت روز قربانگاه را تطهیر نموده، مقدسش کن.
 (۰۱/۰۳۷/۰۲۹/۰۲) + آنچه با قربانگاه تماس یابد را
 مقدس بدانید. (۰۲/۰۳۷/۰۲۹/۰۲) + قربانگاهی بساز
 که محل سوزاندن بخور [داروهای یازده گانه] باشد.
 (۰۱/۰۰۱/۰۳۰/۰۲) + قربانگاه بخورمقدس را از
 چوب‌های افاقیا بساز. (۰۲/۰۰۱/۰۳۰/۰۲) + یک اما
 درازا و یک اما بلندی شاخ‌های قربانگاه بخور را از
 خودش بساز. (۰۱/۰۰۲/۰۳۰/۰۲) + قربانگاه بخور
 مقدس را با طلای ناب از بالا و اطراف و شاخ‌ها
 روکش کن. (۰۱/۰۰۳/۰۳۰/۰۲) + برای قربانگاه بخور
 مقدس گرداگرد حاشیه طلا بساز. (۰۲/۰۰۳/۰۳۰/۰۲)
 + برای قربانگاه بخور مقدس دو حلقه طلا برای
 حاشیه طلایی قربانگاه بساز. (۰۳/۰۰۳/۰۳۰/۰۲) + دو
 حلقه طلا را در دو طرف قربانگاه بخور مقدس نصب
 کن تا جایی برای تیرها باشد که توسط آنها قربانگاه
 را حمل کنند. (۰۱/۰۰۴/۰۳۰/۰۲) + تیرهای حمل
 قربانگاه بخور مقدس را از چوبهای افاقیا ساخته و
 روکش کن. (۰۱/۰۰۵/۰۳۰/۰۲) + قربانگاه بخور

همدیگر بخور بساز. (۰۱/۰۳۵/۰۳۰/۰۲) + عطری (بخور مقدس) + عمل عطر ساز را مخلوط پاک و مقدس بدان. (۰۲/۰۳۵/۰۳۰/۰۲) + مقداری از بخور رابسای و [قدری] جلوی الواح گواه در چادر محل اجتماع بگذار. (۰۱/۰۳۶/۰۳۰/۰۲) + بخور مقدس برای تو اختصاصی و به نام ادونای بدان. (۰۲/۰۳۷/۰۳۰/۰۲) + چادر محل اجتماع و تمام اسباب‌های آنرا بسازید. (۰۱/۰۰۷/۰۳۱/۰۲) + صندوق [الواح ده فرمان] گواه [بر تجلی ادونای بر بنی اسرائیل در کوه سینی] و سرپوش آن را بسازید. (۰۲/۰۰۷/۰۳۱/۰۲) + میز (مان) + و اسبابش را بسازید. (۰۱/۰۰۸/۰۳۱/۰۲) + چراغدان پاک و تمام اسبابش را بسازید. (۰۲/۰۰۸/۰۳۱/۰۲) + قربانگاه بخور را بسازید. (۰۳/۰۰۸/۰۳۱/۰۲) + قربانگاه قربانی سوختنی و تمام اسبابش را بسازید. (۰۱/۰۰۹/۰۳۱/۰۲) + دستشویی و پایه آن را برای قربانگاه قربانی سوختنی سازید. (۰۲/۰۰۹/۰۳۱/۰۲) + پارچه‌های خدمت [برای حمل اشیاء مقدس در آنها] را بسازید. (۰۱/۰۱۰/۰۳۱/۰۲) + روغن مسح را برای معبد مقدس همانگونه که خدا دستور داده بسازید. (۰۱/۰۱۱/۰۳۱/۰۲) + بخور داروهای (یازده گانه) + را همانگونه که خدا دستور داده بسازید. (۰۲/۰۱۱/۰۳۱/۰۲) + میشکان، چادرش، پوشش آن، قلاب‌ها و تخته‌هایش، پشت بندها، ستون‌ها و پایه‌های آن را بسازید. (۰۱/۰۱۱/۰۳۵/۰۲) + آن صندوق (الواح گواه) + و تیرها و سرپوشش و آن پرده پوشش جایگاه دو لوحه ده فرمان را بسازید. (۰۱/۰۱۲/۰۳۵/۰۲) + آن میز و تیرهای آن و تمام اسباب‌هایش و آن نان دو رو را بسازید.

روغن مسح درست کن. (۰۱/۰۲۴/۰۳۰/۰۲) + برای ساخت روغن مسح کار را به عطر ساز بده. (۰۱/۰۲۵/۰۳۰/۰۲) + روغن مسح را مقدس بدانید. (۰۲/۰۲۵/۰۳۰/۰۲) + با روغن مسح چادر محل جامعه را مسح کن. (۰۱/۰۲۶/۰۳۰/۰۲) + با روغن مسح صندوق [لوحه‌های ده فرمان] گواه [بر تجلی ادونای به فرزندان اسرائیل] را مسح کن. (۰۲/۰۲۶/۰۳۰/۰۲) + با روغن مسح میز (مان) + و تمام اسباب آن را مسح کن. (۰۱/۰۲۷/۰۳۰/۰۲) + با روغن مسح چراغدان (منورا) + و تمام اسباب آن را مسح کن. (۰۲/۰۲۷/۰۳۰/۰۲) + با روغن مسح قربانگاه بخور را مسح کن. (۰۳/۰۲۷/۰۳۰/۰۲) + با روغن مسح دستشویی (جهت غسل هارون و پسرانش) + و پایه اش را مسح کن. (۰۴/۰۲۷/۰۳۰/۰۲) + با روغن مسح قربانگاه قربانی سوختنی را مسح کن. (۰۵/۰۲۷/۰۳۰/۰۲) + با روغن مسح آنها (صندوق گواه، میزمان، چراغدان، قربانگاه بخور و سوختنی و دستشویی) + را اختصاصی نما. (۰۱/۰۲۸/۰۳۰/۰۲) + با روغن مسح اهرون و پسرانش را مسح کن. (۰۱/۰۲۹/۰۳۰/۰۲) + با مسح اهرون و پسرانش آنها را اختصاصی نما. (۰۲/۰۲۹/۰۳۰/۰۲) + به فرزندان اسرائیل بگو برای تمام نسل‌هایت این (ترکیب) + برای خدا روغن مسح (اختصاصی) + است. (۰۱/۰۳۱/۰۳۰/۰۲) + برای ساخت بخور مقدس داروهای خوشبو، بلسان و ناخنک و داروهای خوشبوی دیگر و کندر خالص مساوی همدیگر بگیر. (۰۱/۰۳۴/۰۳۰/۰۲) + بخور مقدس را با داروهای خوشبو، بلسان و ناخنک و داروهای خوشبوی دیگر و کندر خالص مساوی

جماعتی باشند که جلو در محل اجتماع هستند.
 (۰۱/۰۰۷/۰۰۳/۰۰۴) + نگذارید بیگانه ای به (مکان مقدس) + نزدیک شود. (۰۲/۰۱۰/۰۰۳/۰۰۴) +
 قبیله‌های قهاتی نگهبانان پاسگاه مکان مقدس باشند.
 (۰۱/۰۲۸/۰۰۳/۰۰۴) + قبیله‌های قهاتی پاسدار آن صندوق، میز، چراغدان، قربانگاه‌ها و اسباب‌های مکان مقدس و تمام خدمات مربوط باشند.
 (۰۱/۰۳۱/۰۰۳/۰۰۴) + العاذار، سرپرستی تمام میشکان و آنچه در آن است را چه از نظر مکان مقدس و چه از نظر اسباب‌هایش برعهده داشته باش.
 (۰۱/۰۱۶/۰۰۴/۰۰۴) + - هنگامی که ادونای تو را به (ارض موعود) + ببرد، موقع برکت (دعا کردن) + رویت را به طرف کوه گریزیم بگذار.
 (۰۱/۰۲۹/۰۱۱/۰۰۵) + هنگامی که ادونای تو را به (ارض موعود) + ببرد، موقع نفرین رویت را به طرف کوه عوال بگذار. (۰۲/۰۲۹/۰۱۱/۰۰۵) + فقط در مکان‌هایی که خداوند از بین اسباطش برای قرار دادن نامش برمی‌گزیند او را جستجو کنید.
 (۰۱/۰۰۵/۰۱۲/۰۰۵) + در هر پیشه ای که داری در حضور ادونای در مکانی که ادونای انتخاب خواهد کرد، شاد باشید. (۰۱/۰۱۸/۰۱۲/۰۰۵) + در سرزمینی که ادونای(خدا) + برای وارث شدنش به تو می‌دهد، سه شهر برای خود جدا کن. (۰۱/۰۰۲/۰۱۹/۰۰۵) + اردویت مقدس باشد و ادونای(خدا) + چیز بدی در تو نبیند. (۰۱/۰۱۵/۰۲۳/۰۰۵) + برای ادونای(خدا) + خداوندت قربانگاه سنگی بساز. (۰۱/۰۰۵/۰۲۷/۰۰۵) + قربانگاه ادونای(خدا) + خداوندت را از سنگ‌های سالم بساز. (۰۱/۰۰۶/۰۲۷/۰۰۵)

(۰۱/۰۱۳/۰۳۵/۰۰۲) + آن چراغدان (برای) + روشنایی و اسباب‌هایش و روغن روشنایی را بسازید.
 (۰۱/۰۱۴/۰۳۵/۰۰۲) + قربانگاه بخور و تیرهایش را بسازید. (۰۱/۰۱۵/۰۳۵/۰۰۲) + آن روغن مسح را بسازید. (۰۲/۰۱۵/۰۳۵/۰۰۲) + بخور داروهای [یازده گانه] معطر را بسازید. (۰۳/۰۱۵/۰۳۵/۰۰۲) + پرده درگان میشکان را بسازید. (۰۴/۰۱۵/۰۳۵/۰۰۲) +
 قربانگاه سوختنی و آن شبکه [توری] مسی که مال آن است و تیرها و اسباب‌ها و دستشویی و پایه آن را بسازید. (۰۱/۰۱۶/۰۳۵/۰۰۲) + پرده حیاط (میشکان) +، ستون‌ها و پایه‌های آن و پرده در بزرگ حیاط را بسازید. (۰۱/۰۱۷/۰۳۵/۰۰۲) + میخ‌های میشکان، میخ‌های حیاط و طناب‌هایشان را بسازید.
 (۰۱/۰۱۸/۰۳۵/۰۰۲) + پارچه‌های خدمت برای به کار بردن در مکان مقدس [برای حمل اشیای مقدس] را بسازید. (۰۱/۰۱۹/۰۳۵/۰۰۲) + برای روشنایی یعنی برای روشن کردن چراغ دائم، روغن زیتون کوبیده زلال بیاورید. (۰۱/۰۰۲/۰۲۴/۰۰۳) + چراغ دائمی از شامگاه تا بامداد در حضور ادونای [روشن] بدارید.
 (۰۲/۰۰۳/۰۲۴/۰۰۳) + روشن کردن چراغ دائم را، برای نسل اندر نسلتان، قانون ابدی بدانید.
 (۰۳/۰۰۳/۰۲۴/۰۰۳) + در موقع حرکت، لوی (بخشی از نوادگان حضرت یعقوب) + میشکان را پائین آورند.
 (۰۱/۰۰۱/۰۰۱/۰۰۴) + در موقع اردو زدن لوی (بخشی از نوادگان حضرت یعقوب) + میشکان را برپا نمایند.
 (۰۲/۰۰۱/۰۰۱/۰۰۴) + لوی‌ها پیرامون میشکان الواح ده فرمان اردو بزنند. (۰۴/۰۰۱/۰۰۱/۰۰۴) + لوی‌ها پاسگاه میشکان الواح ده فرمان [گواه] را نگهبانی کنند. (۰۱/۰۰۵۳/۰۰۱/۰۰۴) + لوی‌ها مراقب انجام تمام

۶-۳- الف - نبایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر

اماکن مقدس در تورات

دستی آن (کوه سینا که مکان نزول خداوند است) را لمس نکند. (۰۱/۰۱۳/۰۱۹/۰۲) + اگر برای خداوند قربانگاه سنگی می‌سازی، آن را نتراش تا با حرکت ابزار فلزی رویش، آن را بی حرمت سازی. (۰۱/۰۲۲/۰۲۰/۰۲) + بوسیلهٔ پلکان بر قربانگاه بالا نرو تا شرمگاه تو بر آن ظاهر گردد. (۰۱/۰۲۳/۰۲۰/۰۲) + بخوری که با این ترکیب [داروهای یازده گانه معطر] و نسبت نباشد را روی قربانگاه بخور نریزید. (۰۱/۰۰۹/۰۳۰/۰۲) + قربانی سوختنی روی قربانگاه بخور نبرید. (۰۲/۰۰۹/۰۳۰/۰۲) + هدیه‌های آردی روی قربانگاه بخور نبرید. (۰۳/۰۰۹/۰۳۰/۰۲) + مایع ریختنی روی قربانگاه بخور نریزید. (۰۴/۰۰۹/۰۳۰/۰۲) + روغن مسح را روی بدن آدم نریز. (۰۱/۰۳۲/۰۳۰/۰۲) + ترکیبی با نسبت نظیر روغن مسح درست نکنید. (۰۲/۰۳۲/۰۳۰/۰۲) + مانند ترکیب روغن مسح نسازید. (۰۱/۰۳۳/۰۳۰/۰۲) - مانند ترکیب روغن مسح بر بیگانه نریز. (۰۲/۰۳۳/۰۳۰/۰۲) + از بخور مقدسی که درست می‌کنی (ترکیبی) به همان نسبت برای خودتان درست نکنید. (۰۱/۰۳۷/۰۳۰/۰۲) + از ترکیب بخور مقدس برای بوییدن آن درست نکنید. (۰۱/۰۳۸/۰۳۰/۰۲) + [خمیر مایه و شهد]ها بر قربانگاه به عنوان بوی خوشایند تقدیم نکنید. (۰۱/۰۱۲/۰۰۲/۰۳) + آتش روی قربانگاه سوزان بوده، خاموش نگردانید. (۰۱/۰۰۵/۰۰۶/۰۳) + آتش روی قربانگاه را دائما مشتعل بدارید و نگذارید خاموش گردد. (۰۱/۰۰۶/۰۰۶/۰۳) + با

ناپاکی تان میشکان خداوند را ناپاک نکنید. (۰۲/۰۳۱/۰۱۵/۰۳) + نگذارید جز لوی (بخشی از نوادگان حضرت یعقوب) بیگانه ای به میشکان نزدیک شود. (۰۳/۰۵۱/۰۰۱/۰۴) + موقع حرکت اردو، پسران قهات برای حمل بیاید و چیزهای مقدس را لمس نکنید. (۰۲/۰۱۵/۰۰۴/۰۴) + جمعیت قبیله‌های قهاتی موقع پوشانیدن چیز مقدس [صندوق لوحه‌های ده فرمان] برای دیدن آن نیایند. (۰۱/۰۲۰/۰۰۴/۰۴) + اگر مرده - جسد آدمی را لمس نمودید، وارد میشکان ادونای (خدا) نشوید. (۰۱/۰۱۳/۰۱۹/۰۴) + اطراف قربانگاهی که برای ادونای می‌سازی هیچ درختی نکار. (۰۱/۰۲۱/۰۱۶/۰۵) + بر آن قربانگاه سنگی، ابزار آهنی بکار نبر. (۰۲/۰۰۵/۰۲۷/۰۵)

ب- زمان‌های مقدس در سه کتاب مقدس

۳۰۱ گزاره باید و نباید از ۱۰۳۹۶ گزاره استخراجی از سه کتاب مقدس، (۲. ۹ درصد) مربوط به باید و نبایدهای ما و زمان‌های مقدس است که به دو شاخه تقسیم شده است.

۱- بایدها و نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام

۲- بایدها و نبایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام

مقدس

در انجیل کمترین تعداد گزاره هنجاری در باره ما و زمان‌های مقدس می‌توان یافت، در حالیکه تورات حاوی بیشترین گزاره‌های هنجاری در باره ما و زمان‌های مقدس است. این وضعیت آنگونه است که سهم گزاره‌های زمان‌های مقدس در تورات ۳۰ برابر سهم آن در هر یک از دو کتاب مقدس دیگر است.

(به دلیل کوچک بودن سطرهای این جدول، محاسبه ضریب همبستگی اسپیرمن رنک مفهومی ندارد) از سوی دیگر، گزاره‌های هنجاری مرتبط با ماه‌های حرام خاص قرآن و در انجیل و تورات - با این مفهوم - دیده نشد. (جدول ۳ و ۴)

جدول شماره ۳: سهم گزاره‌های مضامین دو گانه تشکیل دهنده «ما و زمان‌های مقدس» در سه کتاب مقدس

موضوع:		قرآن		انجیل		تورات		جمع	
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
۱۱	۲.۰	۰	۰.۰	۰	۰.۰	۰	۰.۰	۱۱	۱.۰
۱	۰.۰	۷	۳.۰	۲۸۲	۱.۹	۲۹۰	۸.۲	۱	۰.۰
۱۲	۳.۰	۷	۳.۰	۲۸۲	۱.۹	۳۰۱	۹.۲	۱۲	۱.۰
۴۴۷۸	۹۹.۷	۲۷۸۴	۷.۹۹	۲۸۳۳	۹.۹۰	۱۰۰۹۵	۱.۹۷	۴۴۷۸	۹۹.۷
۴۴۹۰	۱۰۰	۲۷۹۱	۱۰۰	۳۱۱۵	۱۰۰	۱۰۳۹۶	۱۰۰	۴۴۹۰	۱۰۰

تورات و با سهمی کمتر، انجیل این مقوله را بیشتر به گونه باید و قرآن با سهمی مشابه برای باید و نباید مطرح کرده است.

در سطر جمع جدول ۳ دیده می‌شود که سهم گزاره‌های «باید» مربوط به مضمون «ما و زمان‌های مقدس» همچون مضمون «ما و مکان‌های مقدس» به مراتب بیش از «نبایدها» است. و در این مورد نیز

جدول شماره ۴: سهم گزاره‌های مضامین «ما و زمان‌های مقدس» در سه کتاب مقدس. به تفکیک بایدها و نبایدها

موضوع: «ما و زمان‌های مقدس»		بایدها		نبایدها		جمع	
کد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
۱- قرآن	۶	۰.۵۰	۶	۰.۵۰	۱۲	۱۰۰	۱۰
۲- انجیل	۴	۱.۵۷	۳	۹.۴۲	۷	۱۰۰	۱۰
۳- تورات	۲۳۳	۶.۸۲	۴۹	۴.۱۷	۲۸۲	۱۰۰	۱۰
جمع	۲۴۳	۷.۸۸	۵۸	۳.۱۹	۳۰۱	۱۰۰	۱۰

یافت. مانند: در ماه حرام کارزار نکنید که گناهی بزرگ است (۰۱/۲۱۷/۰۰۲/۳۳). در حالیکه در دو

همانگونه که گفته شد، در قرآن، می‌توان گزاره‌های باید و نباید در رابطه ما و ماه‌های حرام

+ هر جا یافتید به محاصره درآورید
(۰۳/۰۰۵/۰۰۹/۳۳) + چون ماه‌های حرام تمام شد، در هر کمینگاهی به کمین مشرکان (آنانی که پیمان شکنی می‌کنند و مدت مهلت مربوط به پیمانشان تمام گشته) + بنشینید (۰۴/۰۰۵/۰۰۹/۳۳)

۱-۲-ب - نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام در قرآن

- به ماه حرام (موسم حج) هتک حرمت نکنید
(۰۱/۱۹۴/۰۰۲/۳۳) + در ماه حرام کارزار نکنید که گناهی بزرگ است (۰۱/۲۱۷/۰۰۲/۳۳) + در [چهارماه] حرام، برخورد ستم نکنید (۰۱/۰۳۶/۰۰۹/۳۳) + [ماه‌های حرام] را جابجا نکنید (۰۱/۰۳۷/۰۰۹/۳۳) + ماه‌هایی را که خدا حرام کرده [برخود] حلال نگردانید (۰۲/۰۳۷/۰۰۹/۳۳) +

۱-۳-ب - نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام در انجیل

گزاره‌ای دیده نشد

۱-۴-ب - نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام در

انجیل

گزاره‌ای دیده نشد

۱-۵-ب - نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام در

تورات

گزاره‌ای دیده نشد

۱-۶-ب - نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام در

تورات

گزاره‌ای دیده نشد

۲-ب- نبایدها و نبایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام

مقدس

۲-۱-ب - نبایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام

مقدس در قرآن

کتاب دیگر چنین چیزی دیده نشد. در هر سه کتاب مقدس، هنجارهایی در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس مطرح شده است. تورات می‌گوید: سه بار در سال برای خداوند جشن بگیرید (عید فطیر، عید درو، عید جمع آوری محصولات). (۰۱/۰۱۴/۰۲۳/۰۲)، در روز شنبه غذا نپزید. (۰۳/۰۲۳/۰۱۶/۰۲). انجیل می‌خواهد: در روزسبت، نیکی کردن را روا بدانید. (۰۲/۰۰۹/۰۰۶/۰۸)، فکر نکنید با انجام تشریفات مذهبی در روزها و ماه‌ها و فصل‌ها و سال‌های مخصوص می‌توانید مقبول خدا واقع گردید. (۰۱/۰۱۰/۰۰۴/۱۴) و قرآن می‌گوید: همچون کسانی که به [حکم] [تعطیلی] روز شنبه تجاوز می‌کردند، نباشید. (۰۱/۱۶۳/۰۰۷/۳۳)

متن گزاره‌های باید و نباید در باره ما و زمان‌های مقدس، به ترتیب ردیف آیات در هریک از سه کتاب مقدس، به شرح زیر است:

۱-ب- نبایدها و نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام

۱-۱-ب - نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام در قرآن

— حرمت ماه حرام را نگه دارید

(۰۲/۰۰۲/۰۰۵/۳۳) + (ای مشرکان) + چهار ماه

(حرام) + را [با امنیت کامل] در زمین بگردید

(۰۱/۰۰۲/۰۰۹/۳۳) + چون ماه‌های حرام تمام شد،

مشرکان را (آنانی که پیمان شکنی می‌کنند و مدت

مهلت مربوط به پیمانشان تمام گشته) + هر جا یافتید

بکشید (۰۱/۰۰۵/۰۰۹/۳۳) + چون ماه‌های حرام تمام

شد، مشرکان را (آنانی که پیمان شکنی می‌کنند و

مدت مهلت مربوط به پیمانشان تمام گشته) + هر جا

یافتید دستگیر کنید (۰۲/۰۰۵/۰۰۹/۳۳) + چون ماه‌های

حرام تمام شد، مشرکان را (آنانی که پیمان شکنی

می‌کنند و مدت مهلت مربوط به پیمانشان تمام گشته)

- عید پسخ برای شما به عنوان یادبود باشد و آن را برای ادونای جشن بگیرید. (۰۱/۰۱۴/۰۱۲/۰۲) + عید پسخ قانون ابدی است نسل اندر نسل آن را جشن بگیرید. (۰۲/۰۱۴/۰۱۲/۰۲) + در ایام عید پسخ هفت روز فطیر بخورید. (۰۱/۰۱۵/۰۱۲/۰۲) + در روز اول عید پسخ خمیر مایه را از خانه‌های خود دور کنید. (۰۲/۰۱۵/۰۱۲/۰۲) + روز اول و هفتم عید پسخ برای شما [روز] اجتماع مقدس باشد. (۰۱/۰۱۶/۰۱۲/۰۲) + عید فطیر را رعایت نمایید. (۰۱/۰۱۷/۰۱۲/۰۲) + در اولین [ماه] سال در روز چهاردهم هنگام غروب تا روز بیست و یکم ماه به هنگام غروب، فطیر بخورید. (۰۲/۰۱۷/۰۱۲/۰۲) + در اولین [ماه] سال در روز چهاردهم هنگام غروب تا روز بیست و یکم ماه به هنگام غروب، فطیر بخورید. (۰۱/۰۱۸/۰۱۲/۰۲) + هفت روز (از چهاردهم تا بیست و یکم بهار) + فطیر بخورید. (۰۲/۰۲۰/۰۱۲/۰۲) + این موضوع (قربانی پسخ و تشریفاتش) + را به عنوان قانون ابدی برای خود و فرزندان تا ابد مراعات نمایید. (۰۱/۰۲۴/۰۱۲/۰۲) + شب [قول] (داستان خروج از مصر) + را برای فرزندان اسرائیل نسل اندر نسل به عنوان یادبود نگه دارید. (۰۱/۰۴۲/۰۱۲/۰۲) + این عبادت (مربوط به عید پسخ) + را در این ماه (نیسان) + انجام بده. (۰۱/۰۰۴/۰۱۳/۰۲) + در ایام عید پسخ هفت روز فطیر بخور و روز هفتم [روز گذشتن از دریا] (یادمان خروج از مصر) + عید ادونای است. (۰۱/۰۰۶/۰۱۳/۰۲) + در ایام عید پسخ در هفت روز فطیر خورده شود. (۰۱/۰۰۷/۰۱۳/۰۲) + قانون [پسخ] را در موعدهش سال به سال مراعات کن. (۰۱/۰۱۰/۰۱۳/۰۲) + به فرمان ادونای شنبه را استراحت کامل کنید. (۰۱/۰۲۳/۰۱۶/۰۲) + به فرمان ادونای شنبه را شبات (تعطیل) + مقدس بدانید.

گزاره‌ای دیده نشد

۲-۲-ب - نبایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس در قرآن

- همچون کسانی که به [حکم] (تعطیلی) + روز شنبه تجاوز می‌کردند، نباشید. (۰۱/۱۶۳/۰۰۷/۳۳)

۲-۳-ب - بایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس در انجیل

- در همه روزها (حتی) + روز شنبه (روز مقدس یهودیان که کار کردن در آن ممنوع است) + به فکر نیکویی کردن و نجات دادن باشید. (۰۱/۰۰۴/۰۰۳/۰۷) + در روز سبت، نیکی کردن را روا بدانید. (۰۲/۰۰۹/۰۰۶/۰۸) + برای نجات یک بیمار در روز سبت به او کمک کنید. (۰۱/۰۱۵/۰۱۳/۰۸) + عید فصح را نه با خمیر مایه ترش و کهنه (بدخواهی و شرارت) + بلکه با نان صمیمیت و صداقت نگاه دارید. (۰۱/۰۰۸/۰۰۵/۱۲)

۲-۴-ب - نبایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس در انجیل

- اجازه ندهید کسی (یهودیان) + درباره جشن گرفتن اعیاد مذهبی و یا ماه جدید از شما ایراد بگیرد. (۰۳/۰۱۶/۰۰۲/۱۷) + اجازه ندهید کسی (یهودیان) + درباره کار کردن در روز مقدس شنبه از شما ایراد بگیرد. (۰۴/۰۱۶/۰۰۲/۱۷) + فکر نکنید با انجام تشریفات مذهبی در روزها و ماهها و فصلها و سالهای مخصوص می‌توانید مقبول خدا واقع گردید. (۰۱/۰۱۰/۰۰۴/۱۴)

۲-۵-ب - بایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس در تورات

روز هفتم استراحت کامل باشد. (۰۲/۰۱۵/۰۳۱/۰۲) +
 شبات را رعایت کنید. (۰۱/۰۱۶/۰۳۱/۰۲) + شبات را
 نسل اندر نسل برای خود پیمان ابدی قرار دهید.
 (۰۲/۰۱۶/۰۳۱/۰۲) + شبات را بین خداوند و
 فرزندان اسرائیل برای ابد نشانه‌ای بدانید که خدا
 جهان را در شش روز آفرید و روز هفتم را استراحت
 نمود. (۰۱/۰۱۷/۰۳۱/۰۲) + عید فطیر را رعایت نما.
 (۰۱/۰۱۸/۰۳۴/۰۲) + هفت روز موقع بهار [نيسان] از
 فطیری که به تو دادم بخور. (۰۲/۰۱۸/۰۳۴/۰۲) +
 شش روز کار کار کن و روز هفتم تعطیل نما.
 (۰۱/۰۲۱/۰۳۴/۰۲) + [حتی] هنگام شخم و زمان درو
 [روز شبات را] تعطیل نما. (۰۲/۰۲۱/۰۳۴/۰۲) + عید
 هفته‌ها آغاز درو گندم را برای خود برگزار کن.
 (۰۱/۰۲۲/۰۳۴/۰۲) + عید جمع آوری [حاصل زمین]
 را تحویل سال بدانید. (۰۲/۰۲۲/۰۳۴/۰۲) + (ای
 مذکران) سه بار در سال در حضور صاحب عالم -
 ادونای خداوند یسراییل - برای زیارت حضور یابید.
 (۰۱/۰۲۳/۰۳۴/۰۲) + شش روز کار انجام گیرد و روز
 هفتم برای شما مقدس باشد. (۰۱/۰۰۲/۰۳۵/۰۲) +
 در روز اول نیشان میشکان؛ یعنی خیمه محل اجتماع
 را برپا نما. (۰۱/۰۰۲/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان
 صندوق [لوحه‌های ده فرمان] گواه را در خیمه بگذار
 و پرده جایگاه ده فرمان را پوشش آن صندوق قرار
 بده. (۰۱/۰۰۳/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان میز
 (مان) + را به داخل بیاور و ترتیب چیدن (نان‌های
 دوروی) + آن را بده. (۰۱/۰۰۴/۰۴۰/۰۲) + در روز
 اول نیشان چراغدان را به داخل بیاور و چراغهایش را
 روشن کن. (۰۲/۰۰۴/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان
 قربانگاه طلا را برای بخور جلوی صندوق گواه بگذار
 و پرده میشکان را نصب کن. (۰۱/۰۰۵/۰۴۰/۰۲) +
 در روز اول نیشان قربانی سوختنی را جلوی
 درگاه مسکن، خیمه محل اجتماع قرار بده.

(۰۲/۰۲۳/۰۱۶/۰۲) + شش روز مان (نان آسمانی) +
 برچینید و روز هفتم شبات (تعطیل) + است (و مان
 وجود نخواهد داشت) +. (۰۱/۰۲۶/۰۱۶/۰۲) + در
 روز هفتم (شنبه) + تعطیل کنید. (۰۱/۰۳۰/۰۱۶/۰۲)
 + روز شبات را به خاطر داشته باش.
 (۰۱/۰۰۸/۰۲۰/۰۲) + روز شبات را مقدس بدار.
 (۰۲/۰۰۸/۰۲۰/۰۲) + شش روز هفته کار کن و تمام
 کارت را انجام بده. (۰۱/۰۰۹/۰۲۰/۰۲) + روز هفتم
 (هفته) + را برای ادونای خداوندت شبات (تعطیل) +
 بدان. (۰۱/۰۱۰/۰۲۰/۰۲) + (در طی) + شش روز
 هفته (تمام) + کارهایت را انجام بده. (روز هفتم را
 تعطیل کن) + (۰۱/۰۱۲/۰۲۳/۰۲) + روز هفتم (هفته)
 + را تعطیل کن تا اینکه غریب (که نزد توست) +
 تجدید قوا کند. (۰۵/۰۱۲/۰۲۳/۰۲) + سه بار در سال
 برای خداوند جشن بگیر (عید فطیر، عید درو، عید
 جمع آوری محصولات) +. (۰۱/۰۱۴/۰۲۳/۰۲) + عید
 فطیر در مال آویو - نیشان [بهار] که در آن زمان از
 مصر بیرون آمدی را همانگونه که خداوند دستور داده
 رعایت کن. (۰۱/۰۱۵/۰۲۳/۰۲) + در عید فطیر هفت
 روز فطیر بخور. (۰۲/۰۱۵/۰۲۳/۰۲) + در عید درو،
 نوبرهای محصولات را در کشتزار کشت می کنی،
 جشن بگیر. (۰۱/۰۱۶/۰۲۳/۰۲) + عید جمع آوری
 [محصولات] در پایان سال؛ یعنی موقعی که
 محصولات را از کشتزار جمع آوری می کنی جشن
 بگیر. (۰۲/۰۱۶/۰۲۳/۰۲) + به هر صورت شبات‌ها
 [تعطیل‌ها] ی خداوند را رعایت نمائید.
 (۰۱/۰۱۳/۰۳۱/۰۲) + شبات را در تمام نسل‌هایتان
 بین خود و خداوند نشانه عهدی بدانید.
 (۰۲/۰۱۳/۰۳۱/۰۲) + شبات را رعایت کنید چونکه
 برای شما مقدس است. (۰۱/۰۱۴/۰۳۱/۰۲) + شش
 روز کار انجام دهید و در روز هفتم شبات باشد.
 (۰۱/۰۱۵/۰۳۱/۰۲) + شش روز کار انجام دهید و در

(فروردین) +، هنگام عصر، قربانی پسخ را انجام دهید. (۰۱/۰۰۵/۰۲۳/۰۳) + پانزدهمین روز مال اول سال را عید مصوت [عید فطیر] بدانید. (۰۱/۰۰۶/۰۲۳/۰۳) + در ایام عید فطیر هفت روز فطیر بخورید. (۰۱/۰۰۷/۰۲۳/۰۳) + روز اول سال را روز اجتماع مقدس بدانید. (۰۱/۰۰۸/۰۲۳/۰۳) + [کوهن] فردای روز اول عید فطیر [پیمانۀ جو] را در حضور ادونای بجناباند. (۰۱/۰۱۱/۰۲۳/۰۳) + هدیه آردی آن (روز اول عید فطیر) + دو دهم [ایفا] آرد نرم سرشته شده در روغن بیاورید. (۰۱/۰۱۳/۰۲۳/۰۳) + از فردای آن روزی [اول عید فطیر] که آن عومر جناباندنی را می آورید هفت هفته کامل برای خود بشمارید. (۰۱/۰۱۵/۰۲۳/۰۳) + تا فردای هفته هفتم (پس از عید فطیر) + پنجاه روز بشمارید و هدیه آردی تازه‌ای [از گندم] برای ادونای تقدیم نمایید. (۰۱/۰۱۶/۰۲۳/۰۳) + تا فردای هفته هفتم (پس از عید فطیر) + پنجاه روز بشمارید و از مسکن‌ها، دو نان هدیه جناباندنی بیاورید. (۰۱/۰۱۷/۰۲۳/۰۳) + تا فردای هفته هفتم (پس از عید فطیر) + پنجاه روز بشمارید و دو دهم ایفا آرد نرم بیاورید. (۰۲/۰۱۷/۰۲۳/۰۳) + تا فردای هفته هفتم (پس از عید فطیر) + پنجاه روز بشمارید و حامص [ورآمده] بپزید. (۰۳/۰۱۷/۰۲۳/۰۳) + تا فردای هفته هفتم (پس از عید فطیر) + پنجاه روز بشمارید و با نان حامص هفت بره بی عیب تا یکساله، یک گاو نر جوان و دو قوچ بیاورید. (۰۱/۰۱۸/۰۲۳/۰۳) + تا فردای هفته هفتم (پس از عید فطیر) + پنجاه روز بشمارید و یک بز نر جوان برای قربانی خطا ترتیب دهید. (۰۱/۰۱۹/۰۲۳/۰۳) + تا فردای هفته هفتم (پس از عید فطیر) + پنجاه روز بشمارید و دو بره تا یکساله برای ذبح سلامت ترتیب دهید. (۰۲/۰۱۹/۰۲۳/۰۳) + روز اول ماه هفتم را [روز] تعطیل بدانید.

(۰۱/۰۰۶/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان دستشویی را بین چادر محل اجتماع و قربانگاه [قربانی سوختنی] قرار بده در آن آب بریز. (۰۱/۰۰۷/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان حیاط را گرداگرد [میشکان] قرار بده و پرده دروازه حیاط را نصب کن. (۰۱/۰۰۸/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان روغن مسح را بردار و میشکان و آنچه در آن است را مسح کن. (۰۱/۰۰۹/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان قربانگاه قربانی سوختنی و همه اسباب‌هایش را مسح کن. (۰۱/۰۱۰/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان دستشویی و پایه اش را مسح نموده آن را اختصاصی نما. (۰۱/۰۱۱/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان اهرون و پسرانش را نزد خیمه محل اجتماع پیش آورده آنها را با آب غسل بده. (۰۱/۰۱۲/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان لباس‌های اختصاصی را به اهرون بپوشان. (۰۱/۰۱۳/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان اهرون را مسح نموده مقدسش کن تا برای من (خدا) + کهنات کند. (۰۲/۰۱۳/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان پسران‌هارون را پیش آورده به آنها پیراهن بپوشان. (۰۱/۰۱۴/۰۴۰/۰۲) + در روز اول نیشان پسران اهرون را مسح نما تا برای خدا کهنات کنند. (۰۱/۰۱۵/۰۴۰/۰۲) + روزی را که [کاهن بزرگ] برای مبرا شدن شما از خطاهایتان نسبت به ادونای طلب عفو می کند، شبات، تعطیل کامل بدانید. (۰۱/۰۳۰/۰۱۶/۰۳) + در روز شبات جانهای خود را رنج دهید [روزه بگیرید]. (۰۱/۰۳۱/۰۱۶/۰۳) + تعطیلات [شباتهای] خداوند را رعایت نمایید. (۰۲/۰۰۳/۰۱۹/۰۳) + تعطیلی‌های خداوند را مراعات کنید. (۰۱/۰۳۰/۰۱۹/۰۳) + شش روز کار انجام دهید و روز هفتم را شبات، تعطیل کامل بدانید. (۰۱/۰۰۳/۰۲۳/۰۳) + شش روز کار انجام گیرد و روز هفتم را [روز] اجتماع مقدس بدانید. (۰۲/۰۰۳/۰۲۳/۰۳) + در روز چهاردهم مال اول

ادونای را جشن بگیرید. (۰۱/۰۳۹/۰۲۳/۰۳) + روز اول ماه هفتم را تعطیل کنید. (۰۲/۰۳۹/۰۲۳/۰۳) + روز هشتم ماه هفتم را تعطیل کنید. (۰۳/۰۳۹/۰۲۳/۰۳) + از روز اول ماه هفتم تا هفت روز در حضور ادونای شادی کنید. (۰۵/۰۴۰/۰۲۳/۰۳) + هفت روز در سال (از اول تا هفتم ماه هفتم) + این [عید] (جمع آوری محصول) + را برای ادونای جشن بگیرید. (۰۱/۰۴۱/۰۲۳/۰۳) + هفت روز از پانزدهم ماه هفتم، در سایبان‌ها زندگی کنید. (۰۱/۰۴۲/۰۲۳/۰۳) + هفت روز از پانزدهم ماه هفتم، هر تابعی از شما جامعه بنی اسرائیل در سایبان‌ها زندگی کنید. (۰۲/۰۴۲/۰۲۳/۰۳) + در روزهای شبات آرد نرم بردار و با آن دوازده قرص نان بپز. (۰۱/۰۰۵/۰۲۴/۰۳) + قرص نانهایی که در شبات می‌پزی، دو دهم ایفا باشد. (۰۲/۰۰۵/۰۲۴/۰۳) + در روز شبات دوازده قرص نان را در دو ردیف شش تایی روی میز پاک قرار بده. (۰۱/۰۰۶/۰۲۴/۰۳) + در روز شبات روی هر ردیفی که قرص‌های نان را قرار دادی، کندر پاکیزه بگذار. (۰۱/۰۰۷/۰۲۴/۰۳) + در روز شبات کندر را به صورت یادبودی از هدیه طعمه آتش [قربانگاه] برای ادونای، کنار ردیف‌های نان بگذار. (۰۲/۰۰۷/۰۲۴/۰۳) + نانی که در روز شبات پخته می‌شود را اهرن و پسرانش در محل مقدس بخورند. (۰۱/۰۰۹/۰۲۴/۰۳) + در روز دهم از ماه هفتم، یعنی روز کیپوریم، صدای لرزان و بلند کرنا را پخش کنید. (۰۱/۰۰۹/۰۲۵/۰۳) + سال پنجاهم را مقدس نمایید. (۰۱/۰۱۰/۰۲۵/۰۳) + سال یوول را در آن سرزمین (که به تو وعده داده شده) + برای تمام ساکنانش، اعلام آزادی کنید. (۰۲/۰۱۰/۰۲۵/۰۳) + در سال یوول همه به ملک و خانواده خود برگردید. (۰۳/۰۱۰/۰۲۵/۰۳) + سال یوول را مقدس بدانید. (۰۱/۰۱۲/۰۲۵/۰۳) + در سال یوول هرکدام به ملک

(۰۱/۰۲۴/۰۲۳/۰۳) + روز اول ماه هفتم را [روز] یادبود به صدا درآوردن شوفار [آزیر خطر] بدانید. (۰۲/۰۲۴/۰۲۳/۰۳) + روز اول ماه هفتم را [روز] اجتماع مقدس بدانید. (۰۳/۰۲۴/۰۲۳/۰۳) + روز دهم ماه هفتم را روز کیپوریم [عفو گناهان] بدانید. (۰۱/۰۲۷/۰۲۳/۰۳) + روز دهم ماه هفتم را روز اجتماع مقدس بدانید. (۰۲/۰۲۷/۰۲۳/۰۳) + این روز (کیپوریم) + را شبات، استراحت کامل بدانید. (۰۱/۰۳۲/۰۲۳/۰۳) + از غروب روز نهم ماه هفتم تا غروب روز بعد، تعطیل کنید. (۰۳/۰۳۲/۰۲۳/۰۳) + از روز پانزدهمین ماه هفتم برای ادونای هفت روز عید سوکوت [سایبان‌ها] بدانید. (۰۱/۰۳۴/۰۲۳/۰۳) + روز اول ماه هفتم را روز اجتماع مقدس بدانید. (۰۱/۰۳۵/۰۲۳/۰۳) + روز هشتم ماه هفتم را اجتماع مقدس بدانید. (۰۲/۰۳۶/۰۲۳/۰۳) + روز هشتم ماه هفتم را عصرت [جشن عمومی] بدانید. (۰۴/۰۳۶/۰۲۳/۰۳) + عیدهای ادونای را روز اجتماع مقدس اعلام کنید. (۰۱/۰۳۷/۰۲۳/۰۳) + در روزهایی که عید ادونای است، هدیه‌های آردی تقدیم نمایید. (۰۳/۰۳۷/۰۲۳/۰۳) + در روزهایی که عید ادونای است، هدیه‌های ذبح تقدیم نمایید. (۰۴/۰۳۷/۰۲۳/۰۳) + در روزهایی که عید ادونای است، هدیه‌های مایع تقدیم نمایید. (۰۵/۰۳۷/۰۲۳/۰۳) + علاوه بر [قربانی‌های] شبات‌ها در اعیاد ادونای، هدیه قربانی سوختنی، مایع، آردی و ذبح تقدیم کنید. (۰۱/۰۳۸/۰۲۳/۰۳) + علاوه بر نذرهایتان، در اعیاد ادونای، هدیه قربانی سوختنی، مایع، آردی و ذبح تقدیم کنید. (۰۲/۰۳۸/۰۲۳/۰۳) + علاوه بر پیشکشی‌هایتان، در اعیاد ادونای، هدیه قربانی سوختنی، مایع، آردی و ذبح تقدیم کنید. (۰۳/۰۳۸/۰۲۳/۰۳) + از روز پانزدهم ماه هفتم، پس از آنکه حاصل زمین را جمع آوری کردید، روز عید

بدارید. (۰۱/۰۲۳/۰۲۸/۰۴) + [مدت] هفت روز (در ایام عید پسخ) + هر روز همچنان (تقدیم قربانی و هدیه‌های آردی) + عمل کنید. (۰۱/۰۲۴/۰۲۸/۰۴) + روز هفتم عید پسخ را روز اجتماع مقدس بدانید. (۰۱/۰۲۵/۰۲۸/۰۴) + در عید نوبرها هدیه‌های آردی تازه به حضور ادونای (خدا) + تقدیم بدارید. (۰۱/۰۲۶/۰۲۸/۰۴) + عید نوبرها را روز اجتماع مقدس بدانید. (۰۲/۰۲۶/۰۲۸/۰۴) + در عید نوبرها قربانی سوختنی را که دو گاو نر جوان تقدیم بدارید. (۰۱/۰۲۷/۰۲۸/۰۴) + در عید نوبرها قربانی سوختنی را که یک قوچ تقدیم بدارید. (۰۲/۰۲۷/۰۲۸/۰۴) + در عید نوبرها قربانی سوختنی را هفت بره [از هشت روزه] تا یکساله تقدیم بدارید. (۰۳/۰۲۷/۰۲۸/۰۴) + در عید نوبرها برای هر گاو قربانی سه دهم [ایفا] آرد نرم سرشته در روغن تقدیم بدارید. (۰۱/۰۲۸/۰۲۸/۰۴) + در عید نوبرها برای یک قوچ دو دهم [ایفا] آرد نرم سرشته در روغن تقدیم بدارید. (۰۲/۰۲۸/۰۲۸/۰۴) + در عید نوبرها برای هر بره از هفت بره قربانی یک دهم [ایفا] آرد نرم سرشته در روغن تقدیم بدارید. (۰۱/۰۲۹/۰۲۸/۰۴) + در عید نوبرها یک بز نر جوان به منظور طلب بخشایش تقدیم بدارید. (۰۱/۰۳۰/۰۲۸/۰۴) + هدیه‌های عید نوبرها را علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌های آردی، تقدیم بدارید. (۰۱/۰۳۱/۰۲۸/۰۴) + هدیه‌های عید نوبرها یعنی قربانی‌ها، هدیه‌های آردی و مایع ریختنی را بی عیب آماده داشته باشید. (۰۲/۰۳۱/۰۲۸/۰۴) + روز اول ماه هفتم را روز اجتماع مقدس بدانید. (۰۱/۰۰۱/۰۲۹/۰۴) + در روز اول ماه هفتم شوفار [علامت آژیر خطر] را به صدا درآورید. (۰۳/۰۰۱/۰۲۹/۰۴) + روز دهم از ماه هفتم را روز اجتماع مقدس بدانید. (۰۱/۰۰۷/۰۲۹/۰۴) + در عید کیپوریم برای تقدیم به حضور ادونای (خدا) +

خود برگردید. (۰۱/۰۱۳/۰۲۵/۰۳) + در روز شادی شیپورهای نقره را پیش قربانی‌های سوختنی و پیش ذبح‌های سلامتتان یکنواخت به صدا در آورید. (۰۱/۰۱۰/۰۱۰/۰۴) + در عیدها شیپورهای نقره را پیش قربانی‌های سوختنی و پیش ذبح‌های سلامتتان یکنواخت به صدا در آورید. (۰۲/۰۱۰/۰۱۰/۰۴) + در اول ماه‌های خود شیپورهای نقره را پیش قربانی‌های سوختنی و پیش ذبح‌های سلامتتان یکنواخت به صدا در آورید. (۰۳/۰۱۰/۰۱۰/۰۴) + چهاردهمین روز ماه اول را برای ادونای (خدا) + [موقع قربانی] پسخ بدانید. (۰۱/۰۱۶/۰۲۸/۰۴) + پانزدهمین روز ماه اول را عید بدانید. (۰۱/۰۱۷/۰۲۸/۰۴) + (در ایام عید پسخ) + هفت روز فطیر بخورید. (۰۲/۰۱۷/۰۲۸/۰۴) + هدیه پسخ، هدیه طعمه آتش [قربانگاه] قربانی و سوختنی را به حضور ادونای (خدا) + تقدیم بدارید. (۰۱/۰۱۹/۰۲۸/۰۴) + در عید پسخ هدیه طعمه آتش را دو گاو نر جوان بی عیب برای خود آماده داشته باشید. (۰۲/۰۱۹/۰۲۸/۰۴) + در عید پسخ هدیه طعمه آتش را یک قوچ یکساله بی عیب برای خود آماده داشته باشید. (۰۳/۰۱۹/۰۲۸/۰۴) + در عید پسخ هدیه طعمه آتش را هفت بره [هشت روزه تا] یکساله بی عیب برای خود آماده داشته باشید. (۰۴/۰۱۹/۰۲۸/۰۴) + در عید پسخ برای هر گاو قربانی سه دهم [ایفا] آرد نرم سرشته در روغن تقدیم بدارید. (۰۱/۰۲۰/۰۲۸/۰۴) + در عید پسخ برای یک قوچ دو دهم [ایفا] آرد نرم سرشته در روغن تقدیم بدارید. (۰۲/۰۲۰/۰۲۸/۰۴) + در عید پسخ برای هر بره از هفت بره قربانی یک دهم [ایفا] آرد نرم سرشته در روغن تقدیم بدارید. (۰۱/۰۲۱/۰۲۸/۰۴) + در عید پسخ بزی برای قربانی خطا به منظور طلب بخشایش تقدیم بدارید. (۰۱/۰۲۲/۰۲۸/۰۴) + قربانی عید پسخ را علاوه بر قربانی سوختنی دائمی تقدیم

در روغن تقدیم کنید. (۰۲/۰۱۴/۰۲۹/۰۴) + در روز اول عید سوکوت برای هر یک از چهارده بره یک دهم [ایفا] آرد نرم سرشته در روغن تقدیم کنید. (۰۱/۰۱۵/۰۲۹/۰۴) + در روز اول عید سوکوت علاوه بر قربانی سوختنی، هدیه‌های آردی و مایع ریختنی اش، یک بز نر جوان برای قربانی خطا تقدیم کنید. (۰۱/۰۱۶/۰۲۹/۰۴) + در روز دوم عید سوکوت دوازده گاو نر جوان به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۱/۰۱۷/۰۲۹/۰۴) + در روز دوم عید سوکوت دو قوچ به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۲/۰۱۷/۰۲۹/۰۴) + در روز دوم عید سوکوت چهارده بره [از هشت روزه تا] یکساله به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۳/۰۱۷/۰۲۹/۰۴) + در روز دوم عید سوکوت هدیه‌های آردی و ریختنی گاوها، قوچها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده تقدیم کنید. (۰۱/۰۱۸/۰۲۹/۰۴) + در روز دوم عید سوکوت علاوه بر قربانی سوختنی، هدیه‌های آردی و مایع ریختنی اش، یک بز نر جوان برای قربانی خطا تقدیم کنید. (۰۱/۰۱۹/۰۲۹/۰۴) + در روز سوم عید سوکوت یازده گاو نر جوان به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۱/۰۲۰/۰۲۹/۰۴) + در روز سوم عید سوکوت دو قوچ به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۲/۰۲۰/۰۲۹/۰۴) + در روز سوم عید سوکوت چهارده بره [از هشت روزه تا] یکساله به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۳/۰۲۰/۰۲۹/۰۴) + در روز سوم عید سوکوت هدیه‌های آردی و ریختنی گاوها، قوچها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده تقدیم کنید. (۰۱/۰۲۱/۰۲۹/۰۴) + در روز سوم عید سوکوت علاوه بر قربانی سوختنی، هدیه‌های آردی و مایع ریختنی اش، یک بز نر جوان برای قربانی خطا تقدیم

یک گاو نر جوان بی عیب آماده داشته باشید. (۰۱/۰۰۸/۰۲۹/۰۴) + در عید کیپوریم برای تقدیم به حضور ادونای(خدا) + یک قوچ بی عیب آماده داشته باشید. (۰۲/۰۰۸/۰۲۹/۰۴) + در عید کیپوریم برای تقدیم به حضور ادونای(خدا) + هفت بره [هشت روزه تا] یکساله بی عیب آماده داشته باشید. (۰۳/۰۰۸/۰۲۹/۰۴) + در عید کیپوریم هدیه آردی گاو قربانی را سه دهم [ایفا] آرد سرشته در روغن تقدیم کنید. (۰۱/۰۰۹/۰۲۹/۰۴) + در عید کیپوریم هدیه آردی قوچ قربانی را دو دهم [ایفا] آرد سرشته در روغن تقدیم کنید. (۰۲/۰۰۹/۰۲۹/۰۴) + در عید کیپوریم هدیه آردی هر هفت بره را یک دهم [ایفا] آرد سرشته در روغن تقدیم کنید. (۰۱/۰۱۰/۰۲۹/۰۴) + در عید کیپوریم هدیه قربانی و آردی و ریختنی این عید را علاوه بر قربانی‌های سوختنی تقدیم کنید. (۰۱/۰۱۱/۰۲۹/۰۴) + در عید کیپوریم یک بز نر جوان قربانی خطای علاوه بر قربانی خطای کیپور تقدیم کنید. (۰۲/۰۱۱/۰۲۹/۰۴) + روز اول عید سوکوت را اجتماع مقدس بدانید. (۰۱/۰۱۲/۰۲۹/۰۴) + از روز اول عید سوکوت هفت روز برای ادونای(خدا) + جشن بگیرید. (۰۳/۰۱۲/۰۲۹/۰۴) + در روز اول عید سوکوت سیزده گاو نر جوان به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۱/۰۱۳/۰۲۹/۰۴) + در روز اول عید سوکوت دو قوچ به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۲/۰۱۳/۰۲۹/۰۴) + در روز اول عید سوکوت چهارده بره [از هشت روزه تا] یکساله به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۳/۰۱۳/۰۲۹/۰۴) + در روز اول عید سوکوت برای هر یک از سیزده گاو سه دهم [ایفا] آرد نرم سرشته در روغن تقدیم کنید. (۰۱/۰۱۴/۰۲۹/۰۴) + در روز اول عید سوکوت برای هر یک از دو قوچ دو دهم [ایفا] آرد نرم سرشته

تا] یکساله به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۳/۰۲۹/۰۲۹/۰۴) + در روز ششم عید سوکوت هدیه‌های آردی و ریختنی گاوها، قوچ‌ها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده تقدیم کنید. (۰۱/۰۳۰/۰۲۹/۰۴) + در روز ششم عید سوکوت علاوه بر قربانی سوختنی، هدیه‌های آردی و مایع ریختنی‌اش، یک بز نر جوان برای قربانی خطا تقدیم کنید. (۰۱/۰۳۱/۰۲۹/۰۴) + در روز هفتم عید سوکوت هفت گاو نر جوان به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۱/۰۳۲/۰۲۹/۰۴) + در روز هفتم عید سوکوت دو قوچ به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۲/۰۳۲/۰۲۹/۰۴) + در روز هفتم عید سوکوت چهارده بره [از هشت روزه تا] یکساله به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۳/۰۳۲/۰۲۹/۰۴) + در روز هفتم عید سوکوت هدیه‌های آردی و ریختنی گاوها، قوچ‌ها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده تقدیم کنید. (۰۱/۰۳۳/۰۲۹/۰۴) + در روز هفتم عید سوکوت علاوه بر قربانی سوختنی، هدیه‌های آردی و مایع ریختنی‌اش، یک بز نر جوان برای قربانی خطا تقدیم کنید. (۰۱/۰۳۴/۰۲۹/۰۴) + روز هشتم (عید سوکوت) + را عید عصرت [جشن و ویژه] بدانید. (۰۱/۰۳۵/۰۲۹/۰۴) + در عید عصرت به منظور بوی خوشایند، یک گاو برای قربانی سوختنی تقدیم کنید. (۰۱/۰۳۶/۰۲۹/۰۴) +

- در عید عصرت به منظور بوی خوشایند، یک قوچ برای قربانی سوختنی تقدیم کنید. (۰۲/۰۳۶/۰۲۹/۰۴) + در عید عصرت به منظور بوی خوشایند، هفت بره بی عیب [از هشت روزه تا] یکساله برای قربانی سوختنی تقدیم کنید. (۰۳/۰۳۶/۰۲۹/۰۴) + در عید عصرت هدیه‌های آردی

کنید. (۰۱/۰۲۲/۰۲۹/۰۴) + در روز چهارم عید سوکوت ده گاو نر جوان به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۱/۰۲۳/۰۲۹/۰۴) + در روز چهارم عید سوکوت دو قوچ به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۲/۰۲۳/۰۲۹/۰۴) + در روز چهارم عید سوکوت چهارده بره [از هشت روزه تا] یکساله به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۳/۰۲۳/۰۲۹/۰۴) + در روز چهارم عید سوکوت هدیه‌های آردی و ریختنی گاوها، قوچ‌ها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده تقدیم کنید. (۰۱/۰۲۴/۰۲۹/۰۴) + در روز چهارم عید سوکوت علاوه بر قربانی سوختنی، هدیه‌های آردی و مایع ریختنی‌اش، یک بز نر جوان برای قربانی خطا تقدیم کنید. (۰۱/۰۲۵/۰۲۹/۰۴) + در روز پنجم عید سوکوت نه گاو نر جوان به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۱/۰۲۶/۰۲۹/۰۴) + در روز پنجم عید سوکوت دو قوچ به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۲/۰۲۶/۰۲۹/۰۴) + در روز پنجم عید سوکوت چهارده بره [از هشت روزه تا] یکساله به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۳/۰۲۶/۰۲۹/۰۴) + در روز پنجم عید سوکوت هدیه‌های آردی و ریختنی گاوها، قوچ‌ها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده تقدیم کنید. (۰۱/۰۲۷/۰۲۹/۰۴) + در روز پنجم عید سوکوت علاوه بر قربانی سوختنی، هدیه‌های آردی و مایع ریختنی‌اش، یک بز نر جوان برای قربانی خطا تقدیم کنید. (۰۱/۰۲۸/۰۲۹/۰۴) + در روز ششم عید سوکوت هشت گاو نر جوان به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۱/۰۲۹/۰۲۹/۰۴) + در روز ششم عید سوکوت دو قوچ به عنوان هدیه طعمه آتش [قربانگاه] تقدیم کنید. (۰۲/۰۲۹/۰۲۹/۰۴) + در روز ششم عید سوکوت چهارده بره [از هشت روزه

(در عید شاووعوت) + لوی (بخشی از نوادگان حضرت یعقوب) + که در بین قلمروی توس در مکانی که ادونای خداوندت انتخاب می کند و نامش را بر آن نهاده شادی کن. (۰۶/۰۱۱/۰۱۶/۰۵) + (در عید شاووعوت) + غریبی که نزد توس در مکانی که ادونای خداوندت انتخاب می کند و نامش را بر آن نهاده شادی کن. (۰۷/۰۱۱/۰۱۶/۰۵) + (در عید شاووعوت) + یتیمی که نزد توس در مکانی که ادونای خداوندت انتخاب می کند و نامش را بر آن نهاده شادی کن. (۰۸/۰۱۱/۰۱۶/۰۵) + (در عید شاووعوت) + بیوه زنی که نزد توس در مکانی که ادونای خداوندت انتخاب می کند و نامش را بر آن نهاده شادی کن. (۰۹/۰۱۱/۰۱۶/۰۵) + هنگام جمع آوری [محصول] از خرمگاه و از چرخشت خود، عید سایبانها را هفت روز برگزار کن. (۰۱/۰۱۳/۰۱۶/۰۵) + در عید (سوکوت یا سایبانها) + شادی کن. (۰۱/۰۱۴/۰۱۶/۰۵) + در عید (سوکوت یا سایبانها) + پسرت شادی کن. (۰۲/۰۱۴/۰۱۶/۰۵) + در عید (سوکوت یا سایبانها) + دخترت شادی کن. (۰۳/۰۱۴/۰۱۶/۰۵) + در عید (سوکوت یا سایبانها) + غلامت شادی کن. (۰۴/۰۱۴/۰۱۶/۰۵) + در عید (سوکوت یا سایبانها) کنیزت شادی کن. (۰۵/۰۱۴/۰۱۶/۰۵) + در عید (سوکوت یا سایبانها) + لوی (بخشی از نوادگان حضرت یعقوب) + که در قلمروی توس شادی کن. (۰۶/۰۱۴/۰۱۶/۰۵) + در عید (سوکوت یا سایبانها) + یتیمی که در قلمروی توس شادی کن. (۰۷/۰۱۴/۰۱۶/۰۵) + در عید (سوکوت یا سایبانها) + بیوه زنی که در قلمروی توس شادی کن. (۰۸/۰۱۴/۰۱۶/۰۵) + در آن مکانی که ادونای انتخاب خواهد کرد (عید سوکوت) + را

و ریختنی گاوها، قوچها و برهها بر حسب تعدادشان طبق قاعده تقدیم کنید. (۰۱/۰۳۷/۰۲۹/۰۴) + در عید عصرت علاوه بر قربانی سوختنی، هدیه های آردی و مایع ریختنی اش، یک بز نر جوان برای قربانی خطا تقدیم کنید. (۰۱/۰۳۸/۰۲۹/۰۴) + مواظب باش، روز شبات را مقدس بدار. (۰۱/۰۱۲/۰۰۵/۰۵) + شش روز (هفته) + کار کن و تمام کارت را انجام بده. (۰۱/۰۱۳/۰۰۵/۰۵) + روز هفتم (هفته) + برای ادونای خداوندت شبات است. (۰۱/۰۱۴/۰۰۵/۰۵) + روز شبات را رعایت کن. (۰۱/۰۱۵/۰۰۵/۰۵) + صبح روز دوم عید [در صورت تمایل] (از مکانی که ادونای انتخاب کرده) + می توانی به مسکن خود بازگردی. (۰۳/۰۰۷/۰۱۶/۰۵) + روز هفتم (در ایام عید پسخ) + را برای خداوندت روز اجتماع مقدس بدان. (۰۲/۰۰۸/۰۱۶/۰۵) + عید شاووعوت [هفته ها] را برای ادونای با تقدیم هدیه داوطلبانه از برکت خداوند برگزار نما. (۰۱/۰۱۰/۰۱۶/۰۵) + (در عید شاووعوت) + تو در مکانی که ادونای خداوندت انتخاب می کند و نامش را بر آن نهاده شادی کن. (۰۱/۰۱۱/۰۱۶/۰۵) + (در عید شاووعوت) + پسرت در مکانی که ادونای خداوندت انتخاب می کند و نامش را بر آن نهاده شادی کن. (۰۲/۰۱۱/۰۱۶/۰۵) + (در عید شاووعوت) + دخترت در مکانی که ادونای خداوندت انتخاب می کند و نامش را بر آن نهاده شادی کن. (۰۳/۰۱۱/۰۱۶/۰۵) + (در عید شاووعوت) + غلامت در مکانی که ادونای خداوندت انتخاب می کند و نامش را بر آن نهاده شادی کن. (۰۴/۰۱۱/۰۱۶/۰۵) + (در عید شاووعوت) + کنیزت در مکانی که ادونای خداوندت انتخاب می کند و نامش را بر آن نهاده شادی کن. (۰۵/۰۱۱/۰۱۶/۰۵) +

نیابید. (۰۳/۰۱۵/۰۲۳/۰۲) + در روز شبات کار نکنید.
 (۰۳/۰۱۴/۰۳۱/۰۲) + در روز شبات کاری انجام
 ندهید. (۰۲/۰۰۲/۰۳۵/۰۲) + در هر جایی که باشید
 در روز شبات آتش روشن نکنید. (۰۱/۰۰۳/۰۳۵/۰۲)
 + در روزی که [کاهن بزرگ] برای مبرا شدن شما از
 خطاهایتان نسبت به ادونای طلب عفو می کند، هیچ
 کاری نکنید. (۰۲/۰۲۹/۰۱۶/۰۳) + در روز اجتماع
 مقدس (روز اول سال) +، هیچ کاری [غیر از پخت و
 پز] انجام ندهید. (۰۲/۰۰۸/۰۲۳/۰۳) + تا خود این
 روز (روز اول عید فطیر) + تا آوردن تقدیمی
 خداوندتان [از حاصل گندم و جو تازه] به صورت
 نان نخورید. (۰۱/۰۱۴/۰۲۳/۰۳) + تا خود این روز
 (روز اول عید فطیر) + تا آوردن تقدیمی خداوندتان
 [از حاصل گندم و جو تازه] به صورت بوداده
 نخورید. (۰۲/۰۱۴/۰۲۳/۰۳) + تا خود این روز (روز
 اول عید فطیر) + تا آوردن تقدیمی خداوندتان [از
 حاصل گندم و جو تازه] به صورت آب پز نخورید.
 (۰۳/۰۱۴/۰۲۳/۰۳) + در روز اجتماع مقدس، هیچ
 کاری [غیر از پخت و پز] نکنید. (۰۱/۰۲۱/۰۲۳/۰۳)
 + روز اول ماه هفتم هیچ کاری غیر از پخت و پز
 نکنید. (۰۱/۰۲۵/۰۲۳/۰۳) + در خود این روز
 (کیپوریم) + هیچ کاری نکنید. (۰۱/۰۲۸/۰۲۳/۰۳) +
 در این روز (کیپوریم) کاری انجام ندهید.
 (۰۱/۰۳۰/۰۲۳/۰۳) + در این روز (کیپوریم) + در
 هر جایی باشید، هیچ کاری نکنید. (۰۱/۰۳۱/۰۲۳/۰۳)
 + روز اول ماه هفتم هیچ کاری [غیر از پخت و پز]
 نکنید. (۰۲/۰۳۵/۰۲۳/۰۳) + در روز هشتم ماه هفتم
 هیچ کاری [غیر از پخت و پز] نکنید.
 (۰۵/۰۳۶/۰۲۳/۰۳) + در سال یوول [زمین را]
 نکارید. (۰۱/۰۱۱/۰۲۵/۰۳) + در سال یوول

هفت روز برای ادونای جشن بگیر.
 (۰۱/۰۱۵/۰۱۶/۰۵) + در آن مکانی که ادونای انتخاب
 خواهد کرد (عید سوکوت) + را هفت روز برای
 ادونای شادی کن. (۰۲/۰۱۵/۰۱۶/۰۵) + در عید فطیر
 همه مذکرها در مکانی که ادونای انتخاب خواهد کرد،
 به زیارت بیابید. (۰۱/۰۱۶/۰۱۶/۰۵) + در عید هفته‌ها
 همه مذکرها در مکانی که ادونای انتخاب خواهد کرد،
 به زیارت بیابید. (۰۲/۰۱۶/۰۱۶/۰۵) + در عید
 سایبان‌ها همه مذکرها در مکانی که ادونای انتخاب
 خواهد کرد، به زیارت بیابید. (۰۳/۰۱۶/۰۱۶/۰۵)

۶-۲-ب - نیابدها در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس در تورات

- روز اول و هفتم عید پسخ هیچ کاری صورت
 ندهید. (۰۲/۰۱۶/۰۱۲/۰۲) + هفت روز (از چهاردهم
 تا بیست و یکم بهار) + خمیرمایه در خانه‌های شما
 وجود نداشته باشد. (۰۱/۰۱۹/۰۱۲/۰۲) + در روز
 شنبه غذا نپزید. (۰۳/۰۲۳/۰۱۶/۰۲) + در روز شنبه
 غذایی آب پز نکنید. (۰۴/۰۲۳/۰۱۶/۰۲) + در روز
 هفتم (شنبه) + از مکان خود بیرون نروید.
 (۰۱/۰۲۹/۰۱۶/۰۲) + در روز شبات تو هیچ کاری
 نکن. (۰۲/۰۱۰/۰۲۰/۰۲) + در روز شبات پسرت
 هیچ کاری نکنند. (۰۳/۰۱۰/۰۲۰/۰۲) + در روز شبات
 دخترت هیچ کاری نکنند. (۰۴/۰۱۰/۰۲۰/۰۲) + در
 روز شبات غلامت هیچ کاری نکنند.
 (۰۵/۰۱۰/۰۲۰/۰۲) + در روز شبات کنیزت هیچ
 کاری نکنند. (۰۶/۰۱۰/۰۲۰/۰۲) + در روز شبات
 چارپایت هیچ کاری نکنند. (۰۷/۰۱۰/۰۲۰/۰۲) + در
 روز شبات غریبی که تحت اختیار توست هیچ کاری
 نکنند. (۰۸/۰۱۰/۰۲۰/۰۲) + در عید فطیر دست خالی
 (بدون قربانی و هدیه) + در پیشگاه خداوند حضور

پخت و پز] نکن. (۰۳/۰۰۸/۰۱۶/۰۵) + در اعیاد، هفته‌ها، سایبان‌ها و فطیر، دست خالی برای زیارت به حضور ادونای نیاید. (۰۴/۰۱۶/۰۱۶/۰۵)

ج- تقارن مضامین هنجارهای مکان‌ها و زمان‌های مقدس در سه کتاب مقدس

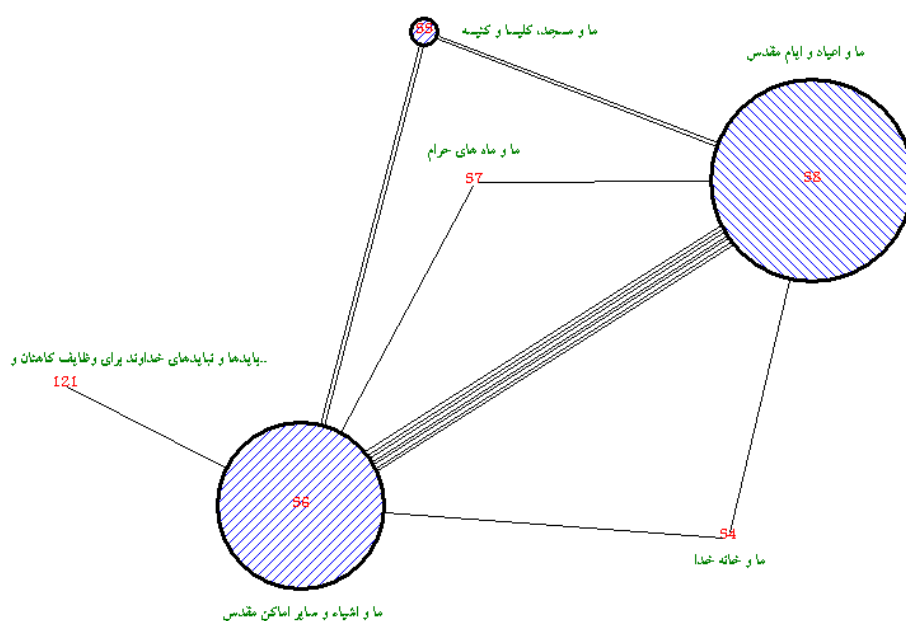
پاسخ به این سؤال که مضامین پنجگانه هنجارهای مکان‌ها و زمان‌های سه کتاب مقدس، با یکدیگر و سایر مضامین هنجاری چه تقارنی داشته، مستلزم آن است که احتمال وقوع تصادفی «با هم بودن» را از طریق محاسبه ضریب همبستگی فی از محدوده بررسی خارج کنیم. پس از این محاسبه، با حذف ضرایب همبستگی کمتر از ۰.۱ و فراوانی‌های کمتر از ۷ مدل تقارن مذکور به شرح زیر تنظیم شد. (به دلیل کوچکی سهم این گونه از مضامین در قرآن و انجیل، ترسیم سه مدل برای هر کدام امکان پذیر نیست) در این مورد قطر دواير متناسب با فراوانی هر مضمون و تعداد خطوط نماینده ضریب همبستگی میان دواير است. به گونه ای که هر یک خط نماینده ضریب همبستگی ۰.۱ است.

مدل همچون مجمع الجزایری است مرکب از شش دایره که دواير ۵۸ و ۵۶ (بایدها و نبایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس + بایدها و نبایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر اماکن مقدس) با هفت خط به یکدیگر مرتبط هستند. هر دو دایره بزرگ، هر کدام با یک پل دوخطی به دایره کوچک ۵۵ (بایدها و نبایدها در رابطه ما و مسجد، کلیسا و کنیسه) و با دو پل یک خطی با نقاط ۵۴ (بایدها و نبایدها در رابطه ما و خانه خدا) و ۵۷ (بایدها و نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام) در تقارن است. آخرین اتصال، یک همبستگی کوچک ۰.۱ میان دایره بزرگ ۵۶ (بایدها

محصولات خودروی زمینتان را درو نکنید. (۰۲/۰۱۱/۰۲۵/۰۳) + در سال یوول انگورهای تاکهای هرس نکرده را نچینید. (۰۳/۰۱۱/۰۲۵/۰۳) + در سال یوول محصول کشتزار را بخورید، ولی نفروشید. (۰۲/۰۱۲/۰۲۵/۰۳) + از کسانی که روز شبات کار می کنند (هر کاری غیر از پخت و پز) + نباشید. (۰۱/۰۳۲/۰۱۵/۰۴) + روز اول سال، اجتماع مقدس بوده [غیر از پخت و پز] هیچ کار پر زحمتی نکنید. (۰۱/۰۱۸/۰۲۸/۰۴) + در روز هفتم عید پسخ [غیر از پخت و پز] هیچ کار پر زحمتی نکنید. (۰۲/۰۲۵/۰۲۸/۰۴) + در عید نوبرها [غیر از پخت و پز] هیچ کاری نکنید. (۰۳/۰۲۶/۰۲۸/۰۴) + در روز اول ماه هفتم [غیر از پخت و پز] هیچ کار پر زحمتی نکنید. (۰۲/۰۰۱/۰۲۹/۰۴) + در عید کیپوریم هیچ کار پر زحمتی [غیر از پخت و پز] نکنید. (۰۳/۰۰۷/۰۲۹/۰۴) + در روز اول عید سوکوت هیچ کار پر زحمتی [غیر از پخت و پز] نکنید. (۰۲/۰۱۲/۰۲۹/۰۴) + در عید عصرت [غیر از پخت و پز] هیچ کار پرزحمتی نکنید. (۰۲/۰۳۵/۰۲۹/۰۴) + در روز شبات تو هیچ کاری نکن. (۰۲/۰۱۴/۰۰۵/۰۵) + در روز شبات پسرت هیچ کاری نکند. (۰۳/۰۱۴/۰۰۵/۰۵) + در روز شبات دخترت هیچ کاری نکند. (۰۴/۰۱۴/۰۰۵/۰۵) + در روز شبات غلامت هیچ کاری نکند. (۰۵/۰۱۴/۰۰۵/۰۵) + در روز شبات کنیزت هیچ کاری نکند. (۰۶/۰۱۴/۰۰۵/۰۵) + در روز شبات غریبی که تحت اختیار توست هیچ کاری نکند. (۱۰/۰۱۴/۰۰۵/۰۵) + هفت روز (ایام عید پسخ) + در هیچ جای محدوده‌ات خمیرمایه دیده نشود. (۰۱/۰۰۴/۰۱۶/۰۵) + روز هفتم (در ایام عید پسخ) + هیچ کاری [غیر از

کاهنان و ...) قابل مشاهده است.

و نبایدها در رابطه با اشیا و سایر اماکن مقدس) و نقطه ۱۲۱ (بایدها و نبایدهای خداوند برای وظایف

نتیجه

مقاله حاضر هنگام ورود به مبحث هنجارها» با این نکته مواجه شد که به نظر می رسد باید و نبایدهای موجود در سه کتاب مقدس تورات، انجیل و قرآن، خصلت‌هایی دارند که در برخی از موارد، متفاوت با خصلت‌های عام مورد بحث برای هنجارها در جامعه شناسی است. آنچه در جستجوی آن هستیم، به دلایلی فاقد خصلت‌های عام «هنجار» در مباحث جامعه شناسی است: زیرا بایدها و نبایدهای مذکور، اولاً آنگونه که جامعه شناسی مشخص می‌کند، منشأیی الزاماً از اجتماع و حاصل‌اکثریت یا میانگین جمعیت نیست و ثانیاً به خلاف تعریف نظام هنجاری که مقید به زمان است، آنچه در کتب مقدس به صورت هنجار مطرح شده، قائم به زمان و مکان نیست. به همین دلیل مقاله، ضمن پیشنهاد عنوان گذاری جدیدی برای هنجارها آن‌ها را به دو دسته ۱-

با منشأ «زمینی» ۲- با منشأ «آسمانی» قابل تقسیم دانست.

ادیان الهی به مفهوم امر مقدس و غیر مقدس به طور ویژه پرداخته‌اند و در علوم انسانی نیز تعاریف متعددی برای آنها مطرح شده است. مفهوم مکان و زمان مقدس تنها مربوط به ادیان الهی نمی شود بلکه در ادیان غیر الهی و نخستین نیز وجود داشته است. اما مستقیم ترین راه برای نزدیک شدن به معنای امر قدسی، ارتباط دادن آن با موجود لایتغیر و آن حقیقتی است که هم محرک لایتحرک و هم ماندگار است. از نظر انسان مذهبی مکان متجانس نیست و پاره‌ای از مکان‌ها از مکان‌های دیگر متفاوتند که مقدس یا غیر مقدس می‌نامند. برای انسان مذهبی زمان نیز همچون مکان نه همانند است و نه مداوم و او دو نوع زمان مقدس و غیر مقدس را در زندگی خود تجربه می‌کند. یکی استمرار ناپایدار است و دیگری توالی ابدیت‌ها

تورات و با سهمی کمتر، انجیل مقوله «ما و مکان‌های مقدس» را بیشتر به گونه باید مطرح کرده‌اند در حالیکه با ۹۹ درصد اطمینان، سهم باید و نباید‌های این مضمون در قرآن با یکدیگر یکسان و متفاوت با دو کتاب مقدس دیگر است.

در هر سه کتاب مقدس، می‌توان گزاره‌هایی هنجاری درباره خانه خدا یافت. آنچه‌آنکه قرآن می‌گوید: خانه خدا را برای طواف کنندگان، پاکیزه کنید + نگذارید مشرکان به مسجدالحرام نزدیک شوند. انجیل می‌خواهد خانه خدا را مکان عبادت برای تمام قوم‌ها بدانید (نه قومی خاص) + و می‌گوید خانه خدا را میعادگاه دزدان نسازید. و تورات می‌خواهد مکان مقدس خداوند را مورد احترام قرار دهید.

توقع انجیل از مخاطبان خود در باره کلیسا و کلیسه، در مقایسه با توقع قرآن در باره مسجد کمی وسیع تر است. قرآن می‌گوید اگر به خدا ایمان آورده‌اید، مساجد خدا را آباد کنید + در مسجدها که از آن خداوندند - احدی را شریک خداوند قرار ندهید + از بیدادگرانی که نمی‌گذارند در مساجد خدا نام وی برده شود، نباشید. انجیل می‌گوید از حضور در مجالس عبادت کلیسایی غافل نشوید + وقتی در کلیسا جمع می‌شوید، سرود، تعلیم، زبان و مکاشفه هر یک از شما به زبان‌های مختلف یا با ترجمه، باید برای تقویت ایمان بکار رود + از کسانی که در عبادتگاه‌ها دوست دارند در صدر بنشینند نباشید.

در تورات گزاره‌های مربوط به مکان‌های مقدس، بیشتر معطوف به جزئیات مناسک است تا پاسداشت خود مکان مقدس. تورات می‌گوید صندوق الواه گواه را با طلای ناب از داخل و خارج روکش کن و

که به فواصل معین به هنگام آیین‌هایی که تقویم مقدس را به وجود آورده باز یافتنی است.

با این مقدمه، مقاله متمرکز بر دستیابی به پاسخ دو سؤال شد. در پاسخ به سؤال نخست (گزاره‌های هنجاری مربوط به مکان‌ها و زمان‌های مقدس در سه کتاب مقدس چیست؟) ضمن ارائه ۵۹۶ گزاره هنجاری مربوط به ما و مکان‌ها و زمان‌های مقدس، مشخص شد که می‌توان آن‌ها را در پنج دسته یا پنج مضمون اصلی جای داد. نتیجه نشان داد که سه مضمون از پنج مضمون، در هر سه کتاب وجود دارد. ۱- بایدها و نبایدها در رابطه ما و خانه خدا، ۲- بایدها و نبایدها در رابطه ما و عبادتگاه (کلیسه، کلیسا و مسجد) ۳- بایدها و نبایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس. یک مضمون (بایدها و نبایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر اماکن مقدس) در انجیل و تورات دیده شد، اما در قرآن مشاهده نشد. و یک مضمون (بایدها و نبایدها در رابطه ما و ماه‌های حرام) در قرآن وجود دارد، در حالی که در دو کتاب دیگر دیده نشد.

در پاسخ به سؤال دوم (مضامین گزاره‌های هنجاری مربوط به ما و مکان‌ها و زمان‌های مقدس چه مشابهت‌ها و تفاوت‌هایی با یکدیگر دارند؟) دیده شد که تورات به مراتب بیش از دو کتاب دیگر به بایدها و نبایدها در رابطه ما و مکان‌های مقدس پرداخته است، به طوریکه سهم گزاره‌های این حوزه در آن ۱۶ برابر قرآن و ۶ برابر انجیل است. همچنین اشیاء مقدس در تورات جایگاهی دارد که سهم آن در دو کتاب دیگر بسیار ناچیز است. انجیل به مراتب بیش از دو کتاب دیگر حاوی هنجارهای مرتبط با عبادتگاه (کلیسا، مسجد، کلیسه و ...) است.

اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فن آوری منتشر شده است. (محسنیان راد، ۱۳۹۰)

(۲) از جمله با مسئولان انستیتو مطالعات مسیحیت در تورنتو کانادا (Institute for Christian Studies)

(۳) برای هر گزاره شماره شناسایی ۱۰ رقمی ساخته شده که از سمت راست دو رقم اول اعداد ۰۱ تا ۰۵ مربوط به بخش‌های پنج گانه تورات (۰۱ برای برشیت و ۰۵ برای دواریم)، از ۰۶ تا ۳۲، مربوط به بخش‌های بیست و هشتگانه انجیل (۰۶ برای انجیل متی و ۰۳۲ برای مکاشفه) و ۳۳ مربوط به قرآن است. سه رقم بعدی مربوط به فصل یا سوره، سه رقم پس از آن مربوط به آیه و دو رقم آخر، مربوط به شماره گزاره هنجاری استخراجی از آیه است.

منابع

- ۱- آبرکرامبی، نیکلاس و استفن هیل. (۱۳۶۷). **فرهنگ جامعه‌شناسی**، ترجمه حسن پویان، تهران: انتشارات چاپخش.
- ۲- اتو، رودلف. (۱۳۸۰). **امر قدسی**، ترجمه همایون همتی، تهران: انتشارات نقش جهان.
- ۳- الیاده، میرچا. (۱۳۷۵). **مقدس و نامقدس**، ترجمه نصرالله زنگویی، تهران: سروش.
- ۴- **انجیل شریف**. (۱۹۸۶). ترجمه فارسی، مترجم انجمن کتاب مقدس، چاپ چهارم. تهران: انجمن کتاب مقدس و چاپخانه گلشن.
- ۵- **[انجیل] عهد جدید**. (۱۹۰۱). کتاب عهد جدید، یعنی انجیل مقدس خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح که از زبان اصلی یونانی ترجمه شده است. چاپ لندن.

برای پیرامون آن حاشیه ای از طلا بساز + زینت‌های گل شکل چراغدان را از خود آن (طلا) بساز و از این قبیل.

در انجیل کمترین تعداد گزاره هنجاری در باره ما و زمان‌های مقدس می‌توان یافت، در حالی که تورات حاوی بیشترین گزاره‌های هنجاری درباره ما و زمان‌های مقدس است. سهم بایدها و نبایدهای این مقوله نیز در قرآن یکسان است، در حالی که در دو کتاب دیگر یکسان نیست.

در هر سه کتاب مقدس، هنجارهایی در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس مطرح شده است. تورات می‌گوید: سه بار در سال برای خداوند جشن بگیرید (عید فطیر، عید درو، عید جمع آوری محصولات). انجیل می‌خواهد: در روز سبت، نیکی کردن را روا بدانید. و قرآن می‌گوید: همچون کسانی که به [حکم] (تعطیلی) روز شنبه تجاوز می‌کردند، نباشید.

مدل تقارن مضامین هنجاری مکان‌ها و زمان‌های مقدس، همچون مجمع الجزایری است مرکب از شش دایره که در میان آن‌ها بالاترین تقارن با ضریب همبستگی ۰.۷ مربوط به بایدها و نبایدها در رابطه ما و اعیاد و ایام مقدس + بایدها و نبایدها در رابطه ما و اشیاء و سایر اماکن مقدس است.

پی‌نوشت‌ها

- (۱) نرم افزار MRP (Multidisciplinary Research Package) و کتاب راهنمای آن که ویژه تحقیقات کمی و کیفی علوم اجتماعی و علوم انسانی است از سوی پژوهشکده مطالعات فرهنگی و

- ۶- بوکای، موریس. (۱۳۵۹). **مقایسه‌ای میان تورات، انجیل، قرآن و علم**، ترجمه مهندس دبیر، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- ۷- [تورات] **کتاب تورات مقدس**. (۱۳۶۴). ترجمه ماشاء الله رحمان پور داود و موسی زرگر، تهران: شرکت چاپ و انتشارات علمی.
- ۸- [تورات] **کتاب مقدس عهد عتیق و عهد جدید** (۱۳۸۳) ترجمه فاضل خان همدانی، ویلیام گلن و هنری مرتن، تهران: انتشارات اساطیر.
- ۹- جبلی، پیمان. (۱۳۸۹). **ازهنجارشناسی تا نظریه‌های هنجاری رسانه‌های جمعی**، از: الگوی هنجاری رسانه ملی از دیدگاه رهبران جمهوری اسلامی ایران، تهران: انتشارات دانشگاه امام صادق (ع).
- ۱۰- ساروخانی، باقر. (۱۳۷۰). **درآمدی بر دایرة المعارف علوم اجتماعی**، تهران، کیهان.
- ۱۱- سازگارا، پروین. (۱۳۷۷). **نگاهی به جامعه‌شناسی با تأکید بر فرهنگ**، تهران: کویر.
- ۱۲- **قرآن حکیم**. (بی تا). ترجمه طاهره صفارزاده. تهران: انتشارات پارس کتاب.
- ۱۳- **قرآن مجید**. (بی تا). ترجمه محمد مهدی فولادوند. تهران: دفتر مطالعات تاریخ و معارف اسلامی.
- ۱۴- گلد، جولیس و ویلیام ل. کولب. (۱۳۸۴). **فرهنگ علوم اجتماعی**. تهران: انتشارات مازیار.
- ۱۵- گیدنز، آنتونی. (۱۳۷۷). **جامعه‌شناسی**، ترجمه منوچهر صبوری. تهران: نشر نی.
- ۱۶- مکارم شیرازی و... (۱۳۷۰). **تفسیرنمونه**، تهران: دارالکتب الاسلامیه.
- ۱۷- منصور، محمود، پریخ دادستان و مینا راد. (۱۳۶۵). **لغتنامه روان‌شناسی**، واژه‌ها و اصطلاحات روانشناسی با معادل‌های انگلیسی و فرانسه آنها، تهران، ژرف.
- ۱۸- ناس، جان بایر. (۱۳۸۲). **تاریخ جامع ادیان**. با ویرایش جدید. ترجمه علی اصغر حکمت. ویراستار پرویز.
- ۱۹- نصر، سید حسین. (۱۳۸۰). **معرفت و امر قدسی**، ترجمه فرزاد حاجی میرزایی، تهران: نشر و پژوهش فرزاد روز.
- 20- Bailey, K. D. (1982). **Methods of social Research**, 2nd ed. New York, London, Free Press, Collier Macmillan.
- 21- Coleman, J. W. Cressey, D. R. (1980). **Sociology Problems**, New York: Harper and Row
- 22- Ferrant, Joan. (2008). **Sociology. A Global Perspective**: Canada: Thomson
- 23- Giddens, Anthony. (1989). **Sociology**. London: Blackwell Ltd.
- 24- Giddens, Anthony. (1993). **Sociology**, Cambridge, Polity Press.
- 25- Horton, P. B Hunt, C. (1984). **Sociology**, New York: McGraw – Hill
- 26- Lee D. Newby, H. (1983). **The Problem of Sociology: an Introduction to the Discipline**, London: Unwin Hyman
- 27- Nisbet, Robert. A. (1970). **The Social Band**. New York: Random House
- 28- Schaefer, Richard, T. (1983). **Sociology**. New York: McGraw Hill